

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcji nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3 zł, miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca i wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francji, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Wysokie c. k. Ministerstwo handlu restryktem z dnia 19 września 1895 r. l. 48.271 przedłużyło na rok drugi, udzielony Stanisławowi Antoniemu Bilińskiemu we Lwowie, restryktem z dnia 11 sierpnia 1894 r. l. 29.249 wyłączny przywilej na wynalazek przesuwanych dźwigni z oznaczeniem drobego podziału ciężaru (*verstellbare Hanteln mit feinen Abstufungen*).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Ogłoszenie.

Z powodu wybuchu zarazy paskoworacicowej na krakowskim targu dla nierogacizny c. k. Rząd krajowy w Opawie wzbronil rozporządzeniem z 22 października 1895 r. l. 19.953 sprowadzania do Śląska zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz i świń), z pomienionego targu, i z całego powiatu politycznego krakowskiego.

Co się podaje do publicznej wiadomości

Z c. k. Namiestnictwa.

C. k. Rada szkolna krajowa postanowiła zaliczyć książkę p. t. „Dr. A. Lewicki. — J. Matijew. Istoria kraju rodynnoho“. Dla wyższych klas szkół średnich. We Lwowie 1895. Nakładem funduszu krajowego — w poczet książek, dozwolonych do użytku szkolnego w wyższych klasach gimnazjów z wykładowym językiem ruskim. Cena egzemplarza oprawionego 1 zł. 20 ct.

Dnia 29 października b. r. został wydany i rozesłany z c. k. nadwornej i państwowej drukarni w Wiedniu LXXV zeszyt Dziennika ustaw państwa w wydaniu niemieckim.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 158. Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 17 października b. r., w sprawie inspekcji, jaką mają wykonywać władze górnicze.

Nr. 159. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21 października b. r., o zakazie używania innych gatunków soli niż te, które są prawnie oznaczone.

Nr. 160. Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23 października b. r., o urzędzeniu sądu powiatowego w Florisdorf, w Dolnej Austrii.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 31 października.

Mowa Pana Ministra skarbu J. E. dr. Bilińskiego,

wyłoszona przy wniesieniu preliminarza budżetu na rok 1896:

(Ciąg dalszy).

Przechodzę teraz do kwestyi poprawy losu *czasy* urzędników. Wys. Izba zajmowała się tą sprawą jak najczelniej i przed dwoma laty złożyła pierwsze *działy*; w roku bieżącym ośmiora była już większa, a z małą pomocą powtarza się w preliminarzu na rok 1896. Te dodatki sustentacyjne jednak stanowią szczyt tylko pomocy, a nadto wedle mojego doświadczenia z czasów, gdy stał na czele wielkiego ciała urzędniczego kolei państwowych, właściwie nie są one weale pomocą. (*Objawy zgody*). Suma tych zapomóg stanowi wielką ofiarę ze strony skarbu, ale podlega zbytniemu rozdrobnieniu a to wedle zasad, które z przeróżnych stron są atakowane. Zapewniam wys. Izbę, że rozdzielenie tych zapomóg jest jednym z najboleśniej obowiązków dla naczelnika każdego urzędu; wywołuje ono tylko niezadowolone i zazdrość. Suma ta byłaby więc w pogotowiu, gdybyśmy przystąpili do uregulowania płac urzędniczych; ale jest za mała w porównaniu z tem, ile potrzeba, aby płace urzędnicze z poziomu roku 1873 podnieść na stopień odpowiadający stosunkom dzisiejszym. Wychodzę bowiem z przypu-

szczenia, że ustawodawca roku 1873 stworzył ustawę sprawiedliwą i że teraz powinno się uregulować płace wszystkie proporcjonalnie, t. j. podwyższyć wszystkie w stosunku zmienionych cen i warunków życia. Dlatego nie zdaje mi się, iżby można poprze stać na pewnych kategoriach; owszem całe ciało urzędnicze potrzebuje polepszenia płac; i nie tylko ciało urzędnicze, lecz naturalnie także wszyscy słudzy. Szanowni panowie, każdem raz dla tego, że nie są ściśle obrachowane, a potem, że nie chciałbym wys. Izby przerazić (*wesołość*), i niechętnie posługuję się ponuremi barwami. Będzie to jednak suma tak wielka, że o pokryciu jej z dochodów teraźniejszych pomyśleć nie można. Rząd gotów doprowadzić reformę płac urzędniczych do skutku od dnia 1 stycznia r. 1897 (*bravo, bravo!*) ale temi tylko pieniędzmi, które wys. Izba przyzwoli. Wszystko, co nam szan. panowie uchwalicie oddamy na rzecz ekonomii społecznej, ale wprzód musimy pieniądze te mieć w ręku.

Wysoka Izba uchwaliła w lecie organizację sądowniczą teoretycznie wyborną; nie weszła jeszcze w życie, potrzeba jeszcze kilku ustaw; te będą uchwalone, a wtedy zgłosimy się unieźwienie, aby wys. Izba uchwaliła także fundusze potrzebne na wykonanie tych ustaw. O liczbie milionów potrzebnych na ten cel, krążą w kołach prawniczych takie pogłoski, że znowu ze względu na *czułość* wys. Izby liczby tej weale nie wymieniam. (*Wesołość*).

O rok słyszymy z ust pewnej bardzo zasłużonej osobistości w Izbie, że mała loterya jest hańbą Austrii. Ja także jestem tego zdania, że loteryę liczbowa powinno się znieść (*bardzo słusznie!*); gotówem jaknajrychlej przyłożyć do tego ręki, ale pod tym samym warunkiem, pod którym pragnąłbym uregulować płace urzędnicze. Jeśli wys. Izba rzeczywiście w przeważnej większości jest tego zdania, że powinno się znieść loteryę liczbowa, — a znaczy to, jeśli się nie mylę, sześć milionów na czysto dla skarbu — wtedy do wys. Izby należy tylko rozkazać, a loterya będzie zniesiona, naturalnie pod warunkiem, że się ją wynagrodzi skarbowi innymi funduszami.

Szanowni panowie, gdy się zreasumuje liczby wymienione i niewymienione w mojem wywodzie, otrzymamy tak olbrzymią sumę,

że każdy, kto dosyć posiada patriotyizmu, by pragnąć uporządkowanych finansów w Austrii, musi widzieć bezwarunkową konieczność pokrycia tych wielkich wydatków i ubytków w dochodach nowymi dochodami przy pomocy energicznej akcji.

Przechodząc do działu dochodów w budżecie pomówię o podatkach bezpośrednich i o poborach pośrednich. Podatki bezpośrednie są prelimitowane na rok 1896 wyżej: gruntowy o 200.000 zł., domowy o 188.000 zł., zarobkowy o 251.000 zł., dochodowy o 527.000 zł.

Liczyby t. wyływają naturalnie z teraźniejszego, niezreformowanego jeszcze stanu ustaw podatkowych. Należę do ostatnich w rządzie tych, którzyby nie przyznawali, że austriackie podatki bezpośrednie wymagają reformy. Podatek gruntowy potrzeba tylko uregulować, ale domowy, szczególnie czynszowy, jest stanowczo bardzo wysoki, zarobkowy jest zupełnie przestarzały, a dochodowy całkiem nieracjonalny. To też wys. Izba uchwaliła już po większej części dzieło, o którym nie waham się oświadczyć, że ze stanowiska teoretycznej umiejętności jest całkiem udane, że jeśli ustawy te przyjdą do skutku, Austrija stanie na czele Europy co do reformy ustawodawstwa podatkowego. Ale, jakkolwiek ustawy te dobrze są ułożone, jakkolwiek piękne ze stanowiska kontrybuentów, mniej piękne są one ze stanowiska Ministra skarbu. (*Wesołość*). Postaram się wykonać to szan. panom.

Wysoka Izba uchwaliła plan, wedle którego ma być zaprowadzony powszechny podatek dochodowy, podatek rentowy i t. d., a w związku z tem mają otrzymać kontrybuceni podatku zarobkowego stały opust 20-procentowy, kontrybuceni podatku gruntowego i budynkowego opust 10-procentowy, któryto opust miałby po dwu latach dojść do wysokości 12½, względnie 15 pre.; w tychże dwóch latach przyrost skontyngensownego podatku zarobkowego ma wynosić tylko 2 pre., a coby w ten sposób pozostawało jako reszta efektu całej reformy podatkowej, to miałoby dostać się prawie wszystko krajom, w szczytłej zaś tylko mierze skarbowi Państwa. Otwarcie mówię: pojmuję zupełnie, że opusty być mają; co do wysokości ich niecałkiem zgadzam się na to, co uchwalono, a natomiast chciałbym, żeby opusty jako opusty ustały, w ich miejsce zaś aby wstąpiło

BOŻE ROLE.

(WSPOMNIENIE Z PRZESZŁOŚCI).

Lwowianie bez poetyckiej przenośni mogą utrzymywać, iż stąpają na grobach przeszłych pokoleń. Nie wspominając o ementarzach przedmiejskich, czy też okalających świątynie wzniesione po za obrębem dawnych wałów i murów, posiadało i stare śródmieście kilka ementarzy, po których dziś nie pozostało i śladu.

Największym pod względem obszaru był ementarz katedralny, zajmujący mniej więcej tę samą przestrzeń co dzisiejszy plac Kapitulny. Od ulicy Halickiej przegrodzony był ten ementarz murem i przechodnią kaplicą Domagaliczowską z cudownym obrazem Matki Boskiej, przeniesionym następnie do wielkiego ołtarza. Na przeciw dzisiejszego wejścia do zakrystyi znajdowała się brama służąca do przejazdu powozów, podczas gdy piesi schodzili na ów ementarz po kilku stopniach. Mur obwodowy załamywał się następnie pod kątem prostym w kierunku dzisiejszej ulicy Kilńskiego zostawiając wązki tylko przesmyk do przejazdu wzdłuż domów, mieszczących w sobie obecnie sklepy oraz magazyny i okalając również katedrę od strony południowej, podczas gdy czwartą ścianę czworoboku tworzył rząd domów kapitulnych, dotykający kaplicy Ogrojecowej. Dwie furty, zwrócone ku

placowi św. Ducha oraz ku jatkom ułatwiały przystęp do katedry od północy i południa. Prócz kamiennego wizerunku Chrystusa Pana w grobie, ustawionego dziś pod północną ścianą kościoła, zacieśniały ementarz katedralny liczne kaplice, jatki zaś rzeźnicze, umieszczone za furty, tuż naprzeciw głównego wejścia do świątyni, nie dodawały bynajmniej powagi temu miejscu.

Ementarz katedralny w wieku szesnastym był dwukrotnie widownią krwawych zająć, zapisanych przez kronikarzy naszego miasta. Oto w roku 1508 pewnego dnia, o zmierzchu przechodził przez ementarz pod pity szlachcie, pan Hieronim Dobrostański, wspaniając na całe gardło pieśń światową. Nie podobało się to żakom ze szkoły Miejskiej, mieszczącej się w pobliżu ementarza i otoczywszy podochoconego, jeśli go strofować z powodu niewłaściwego zachowania się w poświęconem miejscu. Widocznie jednak w łajaniu przebrała młodzież miarę, gdyż Dobrostański porwawszy się do szabl ubił jednego z żaczków. Na widok trupa studenta podnieśli krzyk straszliwy, w mieście powstał rozruch, a zabójca nie mogąc umknąć z obrębu murów miejskich, gdyż bramy były już pozamykane, schronił się do klasztoru Dominikanów, gdzie współczesnym zwyczajem znalazł przytułek. Ale młodzież nie dała za wygraną i przybrawszy do pomocy chętnie zawsze do bójki pospólstwo, uderzyła na klasztor. Już furty zakonną wyłamali napastnicy, gdy na szczęście pojawili się na miejscu walki rajcy miejscy, którzy przywrócili spo-

kój, namówiwszy Dobrostańskiego, by dobrowolnie oddał się władzy karzącej. Nazajutrz sąd ławniczy skazał zabójcę na gardło, lecz gdy przyszło do egzekucyi, kat przekupiony, czy też niezręcznie dwukrotnie ciął mieczem skazańca lecz ranił go tylko nie zadawszy ciosu śmiertelnego. Wzięto to za znak z nieba dany i darowano winowajcy życie. Dobrostański jednak wyleczywszy się wystąpił z pozwem przeciwko miastu, twierząc, iż rajcy wyprowadzając go z klasztoru zaręczyli mu bezpieczeństwo życia. Dla orzeczenia tej sprawy toczącej się przez czas dłuższy w sądach królewskich, wyznaczono ostatecznie komisję z senatorów złożoną, która spór ów załatwiła orzeczeniem, iż miasto zapłacić miało Dobrostańskiemu znaczną na owe czasy sumę trzech tysięcy złotych.

O wiele groźniejszy rozruch zagrażał miastu w dniu piątego sierpnia roku 1597, kiedy to podochocony żołnierze rozpoczęli z mieszkańcami bójkę, uganiając po ulicach z obnażonymi szablami za bezbronnem pospólstwem. Lud przerażony schronił się na ementarz katedralny, ale i tam niebawem zjawili się napastnicy, którzy podnieśli rękę na księży, przypatrujących się owemu zajściu. Wówczas żacy, zbrojni w kije i w kamienie, rzucili się na żołnierzy i pokonawszy ich, powlekli do szkolnego karceru. Za pobitymi ujęła się wszakże starszyzna wojskowa i zażądała od rektora szkoły, Baranowskiego, wydania pojmanych. Rektor odmówił, wobec czego wojskowi poczęli przemocą dobijać się do szkoły. Na wieść o tem mieszczanstwo

wyległo na ulicę, obrzucając obelgami żołnierzy, a odgłos dzwonu, zapowiadający zamknięcie bram miejskich, wydał się strwożonej ludności hasłem do obrony miasta. I kto wie, jaki koniec wzięłaby owa walka uliczna, ale ulewny deszcz, spadły w samą porę, rozprószył obie strony wojujące. Nazajutrz oficyał ksiądz Wojciech Perlicki nałożył interdykt na wszystkie kościoły miejskie, karząc w ten sposób zgwałcenie poświęconego miejsca i dopiero po upływie dni pięciu interdykt został zdjęty.

Ementarz katedralny w swym pierwotnym kształcie przetrwał aż do roku 1776. Restauracya katedry, dokonana w latach 1765 — 1776 kosztem zacnego arcybiskupa Sierakowskiego, kres położyła jego istnieniu. Runęły wówczas wraz z murem obwodowym i brama i obie boczne furty, zniszczono też dawne kaplice, grobowce i pomniki. Najdłużej jeszcze przetrwały jatki, przedmiot wielokrotnych sporów między kapitułą a miastem. Zniesiono je dopiero w roku 1800. Natomiast zwyczaj ustawiania straganów pod katedrą datuje się jeszcze z wieku siedemnastego. Już bowiem w roku 1633 władza miejska przepisywała porządek, w jakim podczas odpustów kramy i budki jarmarczne mają być ustawiane wzdłuż muru ementarnego. Po zniesieniu owego muru stragany poczęto ustawiać pod ścianami katedry.

(Dokończenie nastąpi).

Stanisław Schnür-Pełowski.

stałe i stanowe obniżenie podatku, względnie stopy podatkowej. *(Bardzo słusnie!)* A dalej jestem tego zdania, że nasze kraje potrzebowałyby pomocy od Państwa nawet wtedy, gdyby Państwo nie żądało od nich, żeby zrzekły się prawa pobierania dodatku od podatku osobisto-dochodowego. *(Brawo!)* Trzeba przedsięwziąć — a jest to zdrowe stanowisko autonomistyczne, które zajmują wszystkie stronnictwa wys. Izby — trzeba przedsięwziąć całą akcyję, żeby dopomóc krajom *(brawo, brawo!)*, skoro przejęły bardzo wielką część funkcyj Państwa Ale i o samem Państwie pomyśleć trzeba. A teraz proszę postawić się w mojem położeniu. Jeśli mam być rzecznikiem tej po części już uchwalonej reformy podatkowej, muszę zadać sobie pytanie: co zatrzymałby skarb Państwa dla siebie, gdyby reforma ta przyszła do skutku?

Tu Pan Minister — zapewniwszy nawiasowo, że pragnąłby szczerze przyłożyć ręki do dzieła reformy podatkowej, aby wejść mogła w życie od roku 1897 — przedstawia rezultat obrachunku sporządzonego na jedenaście lat od r. 1897 do roku 1907 wedle kwestyonaryusza: ile miałyby skarb Państwa dochodu z teraźniejszych podatków bezpośrednich, bez reformy, z uwzględnieniem corocznego ich przyrostu naturalnego? — a ile miałyby w razie, gdyby reforma weszła w życie? Rezultat jest ten, że po reformie dochody skarbowe byłyby mniejsze, i to od roku do roku coraz mniejsze; w r. 1897 ubytek wynosiłby 222.000 zł., w r. 1898 już 531.000 zł. i t. d., aż w r. 1907 doszedłby ubytek wysokości 903.000 zł. Ten rezultat przyjęto w Izbie interjekeyami: *Sluchajcie, słuchajcie!* Tak byłoby wtedy, gdyby obok reformy ostała się teraźniejsza główna suma podatku gruntowego, t. j. 37^{1/2} miliona; wszakże jednak rolnicy żądają obniżenia także i tej sumy. A czemu — pyta Pan Minister — zastąpić obniżkę podatku gruntowego, skoro już i bez obniżki tej ubytek w dochodach ze wszystkich podatków doszedłby wysokości 900.000 zł.? Dlatego szkiecuje Pan Minister — wywód szczegółowy zastrzegając sobie aż do obrad komisyjnych — nowy finansowy plan reformy podatkowej, który od projektowanego przez byłego Ministra dr. Plenera różni się w punktach następujących:

W miejsce opustów w podatkach gruntowym, czynszowym i domowo-klasowym, które miały z początku wynosić 10 pre., a później nieco się powiększyć (ale wszystko niepewnie i w warunkach) ma wstąpić bezwarunkowe i stałe obniżenie podatku o 10 pre.; w podatku zaś zarobkowym opust bezwarunkowy 20-procentowy, mogący ewentualnie dla klasy najniższej podnieść się do 25 pre., ma wstąpić miejsce również stałej obniżki 20-procentowej. Te obniżki — powiada Pan Minister — będą dostateczne, bo zamiast większych opustów indywidualnych tem więcej dostanie się krajom, a przez to zmniejszą się dodatki krajowe, acz dopiero od r. 1901 (por. poniżej tabelkę, odnoszącą się do udziału krajów w finansowej wynikłości reformy podatkowej). Właśnie, co do tego udziału krajów, plan dr. Plenera przyrzeka krajom (wszystkim razem) 3 miliony na samym początku bezwarunkowo, a później miałyby uczestniczyć w niepewnym rezulta-

cie reformy tak, że z czystej przewyżki ponad teraźniejszą wynikłość brałyby część trzecią, a Państwo dwie trzecie. W miejsce proponuje teraźniejszy Pan Minister również na zawsze podział między kraje (wszystkie razem) a Państwo; który to podział będzie z początku mniej dla krajów pomysły, niż wedle planu dr. Plenera, ale później pomyslniejszy. — Ponieważ p. dr. Plener przyrzekł był szczególne uwzględnienie Wiednia, przeto wśród tego szkiecowego zarysu nowego planu pos. Kro n a w e t t e r, zapytał: „A Wiedeń?“ — na co Pan Minister odpowiedział: Pomyślę o tem, żeby Wiedeń na reformie podatkowej nie wyszedł gorzej od wszystkich innych kontrybuentów. — Oprócz tego zgadza się Pan Minister na obniżenie głównej sumy podatku gruntowego, a to o tyle, o ile dotychczas także z różnych przyczyn trzeba było odpisywać podatek. Tę kwotę wyraża P. Minister przez x. W ten zaś sposób wedle planu teraźniejszego Pana Ministra stałe obniżenie ma wynosić co do podatku zarobkowego 20 pre., co do czynszowego i klasowo-domowego 10 pre., co do gruntowego (10 + x) pre.

Na tem kończą się propozycje Pana Ministra, co do finansowego planu reformy podatkowej; ale co do samej reformy proponuje Pan Minister podwyższyć podatek od Towarzystw zobowiązanych do publicznego składania rachunków (akcyjnych i t. p.) z 10 pre. na 12 pre.; „bo inaczej trudno obstać, a bez chęci dokużczenia powiedzieć mogę, że tu siła podatkowa jest stosunkowo największa.“ Zdanie to przyjęto heuzem *brawo!*

Pan Minister przedstawia rezultaty propozycji swoich w porównaniu z rezultatami planu p. dr. Plenera, i uchwał powziętych już przez Izbę poselską; są one następujące:

Funduszom krajowym (wszystkim razem) zamiast 3 milionów p. dr. Plenera dostanie się: w r. 1897 2.220.000 zł., poczem kwota ta co roku będzie zwolna wzrastać, tak, iż w r. 1901 przekroczy 3 miliony o 200.000 zł., a w r. 1907 wyniesie 4.800.000 zł.

Suma opustów (względnie obniżek) wszystkich podatków bezpośrednich (bez x co do podatku gruntowego) wynosiłaby:

wr.	zr.	zr.
1897	11.600.000	12.400.000
1898	11.700.000	12.400.000
1899	12.100.000	12.600.000
1900	12.700.000	12.700.000
1901	13.100.000	12.800.000
1902	13.700.000	12.900.000
1903	14.100.000	13.100.000
1904	14.800.000	13.200.000
1905	15.200.000	13.400.000
1906	16.000.000	13.400.000
1907	16.500.000	13.600.000

ale w miejsce mniejszych od roku 1901 opustów (obniżek) indywidualnych byłyby, jak widać z tabelki pierwszej, większe i coraz większe udziały funduszów krajowych.

Skarbowi Państwa przypadłoby:

w roku	wedle dr. Plenera mniej o zł.	wedle dr. Bilińskiego więcej o zł.
1897	222.000	2.000.000
1898	531.000	1.900.000

1899	563.000	2.200.000
1900	598.000	2.200.000
1901	634.000	2.600.000
1902	673.000	2.600.000
1903	714.000	3.000.000
1904	757.000	3.100.000
1905	803.000	3.400.000
1906	852.000	3.500.000
1907	903.000	3.900.000

Dalej mówi Pan Minister: Rząd bierze projekt reformy podatkowej po części już uchwalony ze stanowiska politycznego zupełnie chłodno i nie wiąże się z nim. Gdyby wys. Izba wolała pozostawić sprawę reformy podatkowej przyszłej Izbie, Rząd przystałby na to; chętnie jednak gotów przyłożyć ręki, żeby ustawy te weszły w życie z dniem 1 stycznia r. 1897, do czego zresztą potrzeba mnóstwa prac przygotowawczych. A nadto z uchwalonych już postanowień surowych, które są z niejednej strony atakowane, gotów jest Rząd niejedno złagodzić przy pomocy Izby wyższej; tak n. p. postanowienia weksacyjne, mogące wytworzyć zły stosunek między właścicielami domów a lokatorami (*objawy zgody*) i niektóre postanowienia o zatajeniu obowiązku podatkowego. Jeśli tedy wys. Izba zgodzi się na wszystkie te propozycje moje, wtedy reforma podatkowa będzie gotowa i zużyte już przez wys. Izbę na reformę tę mnóstwo pracy wyjdzie rzeczywiście na pożytek ludności.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Rada Państwa.

(CDXXIV posiedzenie Izby poselskiej).

(J. Gl.) Wiedeń, 29 października (Kor. Gaz. Lawov.).

Prezydent Chlumec'ki zagaja posiedzenie o godzinie 11 min. 20. w obecności szczupłej liczby posłów i nie wszystkich członków gabinetu; Pan Prezes gabinetu jednak obecny. W łozach i na galerii publiczności niewiele.

Na porządku dziennym znajduje się sprawozdanie z petycji, między którymi znajduje się kilka z Galicyi. (O nich zawiadomiła wczorajsza depesza *Przyp. itd.*). Z pomiędzy petycji, pochodzących z poza Galicyi, wymieniamy prośbę inżynierów niedypłomowanych, którzy protestują przeciw petycyom ukończonych uczniów Akademii technicznych, aby im tylko przyznano prawo mianowania się inżynierami, a natomiast proponują, aby zaprowadzono Izby inżynierskie, składające się z dyplomowanych i niedypłomowanych inżynierów, któreby rozstrzygały także o prawie tytułowania się inżynierem. Petycję tę przekazano Rządowi dla dokładnego rozpatrzenia i uwzględnienia.

Z porządku dziennego następują obrady nad zmianami, jakie poczyniła Izba panów w uchwalonej przez Izbę poselską w skutek projektu rządowego ustawie przeciw fałszowaniu pokarmów, napojów i innych przedmiotów spożywczych. Sama ustawa jest wagi niemałej, ale zatargi między Izba poselską

Izba panów i Rządem o rzeczy uboczne trwają już lat kilka i przeszkadzają wprowadzeniu ustawy w życie. Spory te streścić można w tych kilku słowach: co do organów dozorczych i ich kwalifikacji, tudzież co do kasy, do której wpływać mają kary pieniężne za przekroczenia, Rząd i Izba wyższa zajmują stanowisko centralistyczne, Izba poselska autonomistyczne. W szczególności trudno zapuszczać się, bo wymagałoby to długiego wykładu. Dość powiedzieć, że komisya karno-prawnicza Izby poselskiej obecnie chce uratować dla autonomii przynajmniej tyle, żeby oprócz rządowych organów dozorczych (lekarzy powiatowych) organa autonomistyczne także sprawowały mogły służbę dozorczą (a wymieni je ustawa krajowa), tudzież żeby ustanowienie osobnych rządowych organów dozorczych (nie lekarzy powiatowych) zależało od porozumienia się Rządu z reprezentacją krajową; a nakoniec, żeby kary pieniężne i wzięcia ze sprzedaży towarów skonfiskowanych płynęły nie do kasy rządowej, lecz do gminnej.

W dyskusji pierwszy zabiera głos komisarz rządowy, szef sekcji br. Plappart, który naszkicowawszy dotychczasowy przebieg owego zatargu, godzi się w interesie rychłego doprowadzenia ustawy do skutku na wnioski komisji Izby poselskiej i pod niejednym względem uważa je nawet za cenne polepszenie ustawy. Co do punktu finansowego, pan komisarz rządowy wolałby, żeby komisya nie bronila tak wytrwale interesu kasy gminnej; ale spodziewa się, że Rząd potrafi pokryć kosza swojego aparatu dozorczego z bieżących dochodów budżetu.

Pos. Lienbacher ubolewa, że komisya karno-prawnicza nie zgodziła się prosto na uchwały Izby panów, aby nie utrudniać już sprawy, która tak pilną jest dla ludności. Natomiast spodziewa się po Izbie panów, że nie będzie upierała się przy swoich uchwałach, chociaż mowca uważa je za lepsze od postanowień Izby poselskiej.

Pos. Francisek Kindermann nie wnosi poprawek jedynie dla tego, aby ustawa nakoniec już przyszła do skutku. Na dowód jak ona pilna, przytacza mowca fakt, że do pewnego wielkiego młyna w północnych Czechach sprowadzają co tydzień wagon glinki amerykańskiej na przemieszkę do maki. Mowca spodziewa się rychłego przeprowadzenia ustawy przez Rząd i zaleca użyć rolniczych zakładów naukowych do rozpoznawania jakości płodów rolniczych.

Pos. Habermann jako chemik stwierdza z doświadczenia, że fałszowanie towarów nie przybrało w Austrii jeszcze tych rozmiarów co w Niemczech i w Belgii, ale prawda, że niejedne plody gospodarstwa rolnego są produkowane przez małych producentów w stanie tak nędznym, iż możnaby uważać je za sfałszowane. Mowca sprzeciwia się użyciu rolniczych zakładów naukowych do kontroli, bo poszukiwania rozpoznawcze wymagają bardzo gruntownej wiedzy w chemii.

Pos. Kindermann. Jan uważa średnie i niższe rolnicze zakłady naukowe za powołane do rozpoznawania płodów rolniczych, któreto czynności może być połączona z nauką demonstracyjną dla uczniów. W tym duchu wnosi rezolucję.

19)

CZARODZIEJKA.

Nowela

V.

(Dokończenie).

Po nagłym odejściu tajemniczego nieznanego głębokie milczenie zapanowało; obecnych ogarnął rodzaj oszołomienia.

— Lino — odezwał się nareszcie Wilhelm Krauss — wytłómacz mi, proszę cię, co znaczy cała ta historia, której ani słowa nie rozumiem.

Lina opowiedziała wtedy wujowi o przywiązaniu Fryderyka Milnera, o przyrzeczeniu, jakie mu dała, darując mu pieniądz na dowód swoich zaręczyn i zwrócenie tego zadatku przez kuzyna, który ożenił się z inną.

— Biedne dziecko! — rzekł Wilhelm Krauss, ściskając serdecznie rękę młodej dziewczyny — teraz już wiem, czemu byłaś smutna... Ach! jakże musisz cierpieć przez niego!

Za całą odpowiedź Lina zwróciła na Fryca śliczne swoje błękitne oczy, w których tkwiła zapewne najśliczniejsza dla niego nadzieja, bo czoło młodzieńca radością opromieniało.

— Lino — rzekł głosem drżącym — co mam odpowiedzieć memu ojcu?

— Wszystko, co odgadiesz, Frycu — odrzekła Lina — zarumieniona nagle.

— Ach! a to co znów? jeszcze nie koniec? — zawołał lutnista zdumiony.

— Mój ojeze — rzekł Fryc, biorąc swoją kuzynkę za rękę i prowadząc ją do starego — Kocham Linę i sądzę, że nie odmówisz, jeżeli poproszę, byś mi ją dał za żonę...

Wilhelm Krauss nie mógł przez dłuższy czas zdobyć się na odpowiedź; wzruszenie ścisnęło mu gardło i odbierało mowę.

— Lina, Lina twoją żoną? najdroższe moje marzenie ziszczone!... bełkotał niewyraźnie. Ach, moje dzieci... jakże jestem...

— Łzy nie dały mu dokończyć; otworzył tylko ramiona, w które ukryła się Lina, płacząc także z radości.

— Proszę ja kogo! — zawołała nagle Karłota — która, ukryta w kątku, była obecna przy wszystkich tych scenach, ale nie mieszała się do nich przez szacunek dla państwa. Ktośby mógł powiedzieć, że nieszczęście się przytrafiło, tak wszyscy płaczą, a tymczasem przeciwnie...

Ale i ona nie mogła mówić; musiała się zatrzymać, żeby otrzeć łzy, które gwałtem nabiegały jej do oczu.

— Ach, Lino! mała droga Lino! — zawołał lutnista z uniesieniem, przeczuciem chęć było, żeby wszelka pomyslnność spływała na nas przez ciebie!

— A ja? — odrzekła Lina, całując wuja — czyż ja także nie zawdzięczam wam wszystkiego? Byłam biedna, teraz jestem bogata, byłam sierotą, mam rodzinę, ojca, męża...

— Tak! — zawołała uradowana Karłota, nie hamując się w swojej radości, a później małe dzieło...

Groźne spojrzenie Fryca powstrzymało ją w zapędzie.

— Mniejsza o to! — szepnęła sama do siebie, wiem, to co wiem! i mam na-

dzieję, że w niedługim czasie będę je piastować i wozic na przechadzkę na naszym osle...

Odeszła do kuchni, mrucząc ciągle, z zadowoleniem uśmiechając się do obrazu, który jej się przedstawiał w niedalekiej przyszłości.

W miesiąc później, wszyscy krewni i znajomi Wilhelma Kraussa zgrupowali się w jego domu w Rotterdamie na wesele Liny z Frycem.

Nie będziemy opowiadać tych uroczystości a przedewszystkiem nie będziemy próbować opisywać szczęścia młodej pary; ale wydaje nam się koniecznym zaznaczyć cytelnika z listem, który Lina otrzymała na drugi dzień po ślubie.

Oto jego treść:

„Lino, po czteroletnim rozłączeniu, przez przeciąg którego nie przeżyłem ani jednej godziny, żeby nie myśleć o tobie, wróciłem nareszcie do kraju, prawie bogaty i taki bardzo. bardzo szczęśliwy, że zdawało mi się, iż raj w sercu noszę... Miałś być moją żoną!... Całe moje życie miało już upłynąć przy tobie, każdego dnia, każdej godziny, mieliśmy być razem z sobą... Oto eom sobie bez ustanku powtarzał, to płacząc, to śmiejąc się, jak szaleniec!

List twój ostatni donosił mi, że jesteś u twojego wuja w Rotterdamie; polecałem więc do Rotterdamu, ale tam powiedziano mi, że jesteś na wsi, do której drogę wskazał mi jeden z sąsiadów twojego wuja. Szedłem przez las rozmarzony, myśląc nieustannie o mojem szczęściu, o tem jakie będzie nasze życie i śmiałem się głośno i śpiewałem z radością... kiedy o kilka kroków od ścieżki, którą szedłem, ujrzałem ciebie roz-

mawiającą z jakimś młodzieńcem. Przybliżyłem się i słyszę!... Och, Lino! nigdy się nie dowiesz ilem wycierpiał w tej chwili. Kochałaś Fryca, ale zrezygnowałaś się zostać moją żoną, w poczuciu obowiązku... oto tyko com zrozumiał!...

Cios uderzył w samo serce... biegałem po lesie przez dzień cały jak szalony. Potem, gdy mi wróciła władza myślenia, gdy się zastanowiłem, pytałem sam siebie, co mam teraz uczynić? Ale postanowienie przyszło mi łatwo: tyś sama dała mi przykład, jak miałem postąpić, to znaczy, że miałem być wierny twojej dewizie, która mnie dotychczas wiodła przez życie, a tą dewizą jest: Obowiązek i sumienie! Gdy nadszedł wieczór, ukazałem się tobie, pewny, że nie będę poznany, gdyż byłem prawie dzieckiem, gdy się z tobą żegnałem, a teraz jestem mężczyzną i wiesz już, w jaki sposób zwolniłem cię z przyrzeczenia, którego skutki gotową byłaś przyjąć na siebie.

Bądź zdrowa Lino i niechaj Bóg ci da tyle szczęścia ile na nie zasłużyłaś, to znaczy wiele, bardzo wiele! Co do mnie, za nadto nauczyłem się ciebie cenić, abym mógł kiedykolwiek pocieszyć się po twojej stracie. Żegnaj cię!

Fryderyk Milner.

— Biedny Fryderyk! — szepnęła Lina, głęboko rozrzewniona.

W rok potem, przewidzenia Karłoty w zupełności się sprawdziły; śliczna, mała dziewczynka, podtrzymywana przez nią, jeździła na osiołku. Stary dziadek, zdrowy i rześmy, młody ojciec, wyszlachetniały w atmosferze pracy, dobrobytu i miłości, uśmiechali się do dzieciny, zwracając się jednocześnie z uwielbieniem do tej, którą słusznie zwano Czarodziejką domowego ogniska.

Pos. Powsze żąda osobnej ustawy o wyrabianiu i sprzedawaniu sztucznego masła, które, będąc obecnie w handlu jako prawdziwe, bardzo krzywdzi rolnictwo.

Pos. Piniński motywuje zmiany poruczone przed komisją karno-prawniczą w uchwałach Izby wyższej. Komisja, warując prawa autonomiczne, przystąpiła jednak w ważnym punkcie na postulat Izby wyższej, bo pozostawia egzaminowanie inspektorów organom rządowym. Mowca usilnie zaleca ustawę w formie teraźniejszej.

Izba uchwała przystąpić do dyskusji szczegółowej, na czem obrady te przerwano. Następują obrady nad pilnym wnioskiem pos. Hofmanna, wzywającym Rząd, aby jeszcze przed Bożym Narodzeniem wniósł projekt nowej ordynacji procederowej.

Pan Minister handlu hr. Głan z oświadcza: Rząd uznaje szczególnie ważność spraw przemysłowych, które oddawna zajmują wys. Izbę i sfery interesowane. Rząd poświęca im też całą uwagę i pieczołowitość, świadom, że interes Państwa wymaga dzielenia i niezawisłego stanu przemysłowego. *(Hucnie brawa)*. Nie można jednak spuszczać z uwagi całego organizmu ekonomicznego, abyśmy w tych czasach ruchliwości handlowej nie postrzadali warunków skutecznego współzawodnictwa z przemysłem państw zagranicznych. Jestem przekonany, że warunkiem pomyślnego rozwoju naszej ekonomii społecznej jest wspólne działanie wszystkich czynników produkujących i handlujących; a jest dla zgodnego ich pożytku obok siebie w Austrii więcej jeszcze miejsca niż gdzieś indziej, tak że mogą się nawzajem popierać i uzupełniać. Ten atoli szczegół kwestyi, o którą głównie chodzi, jest tak ważny, o którą koniecznie wymaga gruntownego zastanowienia i zglębienia. Poczynam sobie za szczególnie obowiązek przyspieszyć prace przygotowawcze. Dla tego też nie mam nic do nadmianienia przeciw nagłości wniosku niniejszego. *(Bravo!)* Ale czy jeszcze przed Bożym Narodzeniem będę mógł wnieść projekt, za to rzeczyć nie mogę. Sam nie zaniebam niczego, by wygotowanie projektu przyspieszyć. *(Bravo bravo)*.

Pp. Polzhofer i Adamek popierają wniosek jako bardzo pilny.

Pos. Exner rozwija w głównych rysach poglądy na organizację rzemiosł, poglądy takie, że mowca następny, pos. Luéger dopatrywał się w nich wielkiego zwrotu ku poglądom socjalistów-chrześcian, za co dzienniki „liberalne” pewnie bardzo się pogniwają na pos. Exnera.

Pos. Schneider odpowiada, jako żydzi wiedeńskiej Izby handlowej nawet w rządzie berlińskiej intrygują, aby wywarli na Rząd austriacki wpływ w duchu zaniechania nowej ordynacji przemysłowej. Żydzi czynią to dla uniknięcia surowszych i powszechniejszych przepisów o dowodzie uzdolnienia do prowadzenia przemysłu.

Prezes przestrzega mowę przed używaniem wyrazów „oszustwo” i t. p. i grozi odjęciem głosu, ale mowca już skończył swoje wywody.

Izba uznaje nagłość wniosku, poczem zaraz uchwała sam wniosek bez dalszej dyskusji.

Koniec posiedzenia o godzinie 5. — Następne we czwartek.

sia nie ma już mowy o podobnym stosunku między parlamentem a Rządem.

Powoli świat nawyka uważać oba te czynniki za powołane równomiernie do popierania i krzewienia dobrobytu narodowego i ma to przekonanie, że istotny ich stosunek powinien polegać i polega też na ożywionej obopólnym zaufaniem kooperacji. Na gruncie takiego zapatrywania nie ma miejsca dla wrogiwego współzawodnictwa między Rządem a parlamentem, i z tego też powodu zasługuje na baczna uwagę następujący ustęp z dzisiejszej mowy hr. Badeniego: „Według mojego przekonania silny, żądny formułką partyjną nieskrepowany Rząd, nietylko nie przedstawia żadnego niebezpieczeństwa dla parlamentu, lecz daje owszem rękojmię wzmożenia powagi Izby, gdyż powodzenie jednego czynnika zależnym jest od pomocy i współdziałania drugiego.”

Dyskusja dni ostatnich niecy w ogóle do zbadania, kiedy to i w jaki sposób wzmacnia się lub znika u ludności powaga parlamentu. Nikt chyba temu nie zaprzeczy, iż siła i powaga ciała reprezentacyjnego tkwią w duchowej potędze i moralności jego członków, w poważnym kierownictwie obrad, w gotowości poświęcenia się pracom mającym istotne znaczenie, wreszcie w konkretnych sukcesach ustawodawstwa mającego na celu dobro publiczne. Również pewną jest rzeczą, iż Rząd choćby niewiedział jak silny nie może stanowić przeszkody w rozwinięciu wszystkich tych zalet i stron dodatnich reprezentacji ludowej. Zgad też hr. Badeni był zupełnie w swem prawie dając do zrozumienia, że sama Izba powołana jest do stania na straży i wzmocnienia własnej swaj powagi — a najskuteczniejszym ku temu środkiem jest rzetelna praca dla dobra ludności.

Hr. Badeni odzywając się na końcu swej mowy do stronnictw w te słowa: „Proszę mi wierzyć, że skoro tylko pole abstrakcyjnej i ogólnych zasad opuścimy, zbliżymy się z sobą, i że życie wraz ze swoimi potrzebami, żywotną polityką i koniecznością będzie nas t. j. Rząd i parlament z pewnością zbliża do siebie”, wyraził najdobitniej intencję wejścia na drogę poważnego działania.

Prezydent Ministrów przedstawił tę ideję w sposób niezmiernie szczęśliwy, to też słowa jego są dzisiaj powtarzane przez wszystkich. „Dopóki obracać się będziemy w zakresie kwestyj ogólnych, nie zdołamy zdziałać nic szczególniejszego” powiedział on dalej; „wyżę niż zapatrywanie, stoi obowiązek, który codziennie mamy przed oczyma!”

Te słowa zawierają całą receptę dla wzmocnienia i pogłębienia godności i siły parlamentarizmu. Niema nikogo, kto by chciał domagać się od stronnictw, aby zrezygnowały ze swych przekonań i podkopywały tem samym swój byt. Te jednak stronnictwa, które są zdolne do twórczej pracy, powinny wiedzieć, że jest wspólne pole działania, na które nie powinny rozciągać się tendencyjne partyjne a tem polem jest dobro ludu.

Zasługa to hr. Badeniego, że prawdę tę obwieścił w słowach tak rozumnie a tak subtelnie sformułowanych, które też niezawodnie osiągną jak największą popularność. Takie słowa zapalają i niemogą niewywrzeć moralnego wpływu na lud i jego reprezentację.

Z Francji.

(Przesłanie ministerjalne).

Ogólnie twierdzą, że gabinet Ribota był już dojrzałym do upadku. Nie był on nigdy popularny ani w Izbie, ani w kraju; jedynym jego blaskiem i chwałą były owe sławne słowa ministra spraw zewnętrznych Hanotaux o aliansie z Rossją, wypowiedziane podczas dyskusji nad bytnością floty francuskiej w Kiel. Nawet zwycięska kampania w Madagaskarze nie potrafiła dać Ribotowi popularności i znaczenia. Po zwołaniu Izby lada chwila oczekiwano jego upadku. Stało się to w powodu sprawy kolei południowej, którą raczej użyto za pretekst do obalenia rządu.

Zadanie prezydenta Faure wobec tego pierwszego poważnego za jego rządów przesilenia, przedstawia się rzeczywiście trudno. Jako tryumfatorowie z onegdajszego posiedzenia, wyszli przedewszystkiem: socjalista Rouanet, oraz konserwatyści Binder i Berry. Deputowani ci reprezentują żywioły tak sprzeczne, że prezydent Rzezypospolitej nie może się w tym razie trzymać parlamentarnej tradycji, aby ster rządów powierzać każdorazowym parlamentarnym zwycięzcom. Gdyby chodziło o pozorne przynajmniej uratowanie tej tradycji i o stworzenie rządu mającego warunki stałości, nowy gabinet powinienby być wiernym wyrazem przynajmniej tej większości, która się utworzyła przy ostatniej zasadniczej dyskusji, a więc przy obradach nad interpelacją Jaurésa. Radykalny gabinet Bourgeois, o którym na razie najwięcej mówią, byłby niezawodnie fałszywym wyrazem tej większości. Trudno nawet pojąć, jakim sposobem możnaby było oddać rząd w ręce człowieka, który tak sa-

mo, jak obecnie Ribot, upadł po sprawie panamskiej wobec podobnej uchwały Izby. Prezydent Faure ma jednak podobno osobiste zaufanie do p. Bourgeois, któremu jak wiadomo, powierzał już misję utworzenia gabinetu przedtem, nim gabinet Dupuyego przyszedł do skutku. Usiłowania p. Bourgeois zakończyły się wtedy kompletnym fiaskiem; trudno przypuszczać, żeby dzisiaj znalazł lepsze dla siebie usposobienie.

Zdaje się wszakże, że w istocie Faure pozwolił panu Bourgeois raz jeszcze próbować i nawiązać rokowania z wybitnymi członkami komisji budżetowej, którzy z referentów poszczególnych wydziałów, awansowaliby na ich ministrów. Najwybitniejszym członkiem gabinetu byłyby w takim razie Pelletan; przypadłaby mu w udziale teka marynarki, a to dlatego, że jako referent tego działu budżetu, przeprowadził z nim niedawno kilka zasadniczych skresień. Ze względu na sprawę madagaskarską, która stoi obecnie na porządku dziennym, byłaby to w każdym razie jedna z tek ważniejszych. Kombinacje dziennikarskie, jak już wiadomo z wczorajszych depesz, oddają dalsze teki: Cavaignacowi (wojna), Peytralowi (skarb), Lockroyowi (sprawy wewnętrzne); są to nazwiska na wskroś radykalne — nie więc dziwnego, że w umiarkowanych sferach politycznych witają je z nieufnością. Istnieje przypuszczenie, że w razie, gdyby p. Bourgeois nie udało się złożyć gabinetu, Faure powierzył zadanie utworzenia ministerstwa Loubetowi, którego rządzą miałyby tę samą rolę, jaką miał za Carnota, Tirard.

Nie brak także w kołach parlamentarnych obaw, że rozwiązanie Izby stanie się niuniknione.

Prezydent Faure przyjął przedwczoraj na audyencyach o godz. 2 po południu prezydenta senatu Challemele-Lacoura, o godz. 3 prezydenta Izby Brissona. Prócz tych nie został nikt powołany do Elizeum, gdyż prezydent wieczorem dawał na cześć króla greckiego obiad, w którym wzięli także udział wszyscy ustępujący ministrowie.

Na korytarzach parlamentu panuje ruch ożywiony i toczą się dyskusje nad składem przyszłego gabinetu. Najsilniej występuje opinia, że do steru gabinetu powołany będzie Bourgeois. Wiadomo, że Bourgeois jako minister sprawiedliwości w czasie procesu panamskiego zmuszony był ustąpić z tego samego powodu, dla którego obecnie upadł Ribot. Istnieje zatem mniemanie, że Bourgeois, dla usunięcia zarzutów i możliwych trudności, wyciągnie jako prezes ministrów wszystkie konsekwencje z ostatniej uchwały Izby, wdrażając dochodzenie sądowe przeciw deputowanym Rouvierowi, Jules Rocheowi, hrabiemu Lemerierowi, wiceprezydentowi Izby Etienne, Delonela'owi i Passy'emu, oraz przeciw wszystkim innym posłom, którzy brali udział w syndykacie kolei południowych. — Wszyscy ci członkowie parlamentu należą do partii oportunistycznej, która obecnie prócz Loubeta, zasiadającego w senacie, posiada jeszcze tylko dwóch nieskompromitowanych wybitnych polityków, Spullera i Waldeck-Rousseau.

W razie niepowodzenia radykalnego gabinetu Bourgeois, ma podobno prezydent Faure zamiar powołania do steru rządów Loubeta. Na trwałość nie może liczyć ani radykalny gabinet Bourgeois, który już dwa razy poprzednio doznał porażki, ani oportunistyczny Loubeta, który niechętnie przyjąłby trudną misję, gdyż jest desygnowanym kandydatem na stanowisko prezydenta senatu po bliskim i zapowiedzianym już ustąpieniu Challemele-Lacoura. Z dotychczasowych ministrów pozostać mają w gabinecie tylko Poincaré i Dupuy-Dutemps. W Elizeum panuje życie, aby te sprawy zagranicznych zatrzymał Hanotaux; ale nie zdaje się to być możliwym, gdyż Bourgeois przykładając szczególną wagę do samodzielnego rozporządzenia teką spraw zagranicznych.

Dzienniki wieczorne ogłaszają rozmowy z deputowanymi o przesileniu. Generalny sprawozdawca budżetu Cochery jest przekonany, że Bourgeois zostanie powołany i tym razem spełni misję. Też dzienniki donoszą dalej, iż Albert Christophle, gubernator Crédit Foncier, podał się do dymisji i że jego następcą będzie Henryk Lebeury, dyrektor kasy Dépôts et consignations.

KRONIKA

Lwów, 31 października.

— JE. księciu Namiestnikowi wręczyli członkowie Wydziału krajowego wczoraj o godzinie 3 popołudniu w dotychczasowym prywatnym mieszkaniu Jego Ekscelecencyi, wspólnie oprawiony adres, który w dniu 6 b. m. reprezentanci Rad powiatowych i miast Lwowa i Krakowa, podpisali do JO. Księcia, jako do byłego Marszałka kraju.

Dzisiaj w południe członkowie Wydziału krajowego przedstawili się Jego Ekscelecencyi ofi-

cyalnie. Członkowie Wydziału krajowego przybyli do gmachu e. k. Namiestnictwa w strojach narodowych, a gdy stanęli przed JO. Księciem Namiestnikiem, zastępcą prezesa Wydziału krajowego, p. Antoni Jaxa Chamiec, przemówił w następujący sposób:

Ekscelecencyo! Podczas kilkoletniej wspólnej pracy mieliśmy wielokrotnie sposobność poznać i w pełnej mierze ocenić wzniósłość i głębokość Twoich, Mości Książę, uczuć patriotycznych, jako też ten takt niezrównany, z jakim umiałeś różnorodnie żywioły we wspólnej działalności dla dobra kraju połączyć i zespolić.

Niezłomne mamy przekonanie, że te wysokie przymioty charakteryzować będą i nadal działalność Waszej Książęcej Mości i dla tego też mamy nadzieję, że pod Twoimi rządami Ekscelecencyo utrzyma się i utrwali w naszym kraju ta harmonia wszechstronna, od której zależy skuteczność wszystkich patriotycznych usiłowań.

Ta głęboka wiara w skuteczność Twojej działalności na stanowisku zaszczytnym, z którym Cię łaska Monarsza postawiła, łagodzi żal, z jakim Cię, Mości Książę, w gronie naszym tracimy.

JE. Książę Namiestnik podniósł w swej odpowiedzi, że wspomnienie tych stosunków urzędowych i osobistych, jakie łączyły go jako Marszałka krajowego z członkami Wydziału, będzie dlań zawsze drogim, wspólne zaś lata pracy dały mu możność dokładnego poznania tej części administracji, która pozostaje pod bezpośrednim wpływem Wydziału krajowego. Jego Ekscelecencya nie poskąpi też poparcia swego wszystkim zakładom i instytucjom, któreimi Wydział krajowy zarządza a również usilnie będzie się starał o utrzymanie nadal jak najserdeczniejszego stosunku między Namiestnictwem a Wydziałem krajowym z własnego doświadczenia wie bowiem, jak ważnym czynnikiem dla pomyślnego rozwoju spraw jest taka harmonia. JO. Książę Namiestnik rozmawiał następnie jak najuprzejmiej z wszystkimi członkami Wydziału krajowego i dziękował im za powitanie.

Jego Ekscelecencya przyjął dziś przed południem także przybyłych gremialnie członków redakcyi *Gazety Lwowskiej i Narodnej Czasopysy*, których Księciu Namiestnikowi przedstawił radca p. Krechowicki.

— P. Prezydent wyższego sądu krajowego Tchornicki, po odbyciu wizytacji sądów kolejalnych w Czerwiowcach i Suczawie, tudzież sądów powiatowych w Radowcach i Kimpolungu, powrócił do Lwowa i objął urzędowanie.

— C. k. Namiestnictwo nadało opróżnione gr. kat. probostwo *regiae collationis* w Rakowie ks. Sawynowi Teodorowiczowi, gr. kat. parochowi w Synowodźku niżem.

— Z Uniwersytetu. P. Tadeusz Franciszek Troskołański, rodem z Liska, otrzymał na Uniwersytecie lwowskim stopień doktora filozofii.

— Z Towarzystwa prawniczego. Najbliższe posiedzenie Towarzystwa prawniczego odbędzie się dopiero w przyszły czwartek.

— Z Obserwatorium e. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 31 października Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 30 października do 12 w południe dnia 31 października b. r. mieliśmy wiatr zmienny z północy o średniej prędkości 4 m/sec, niebo zachmurzone a powietrze bardzo wilgotne (88 proc. wilgotności względnej). Opad deszcz wysokość opadu 3.0 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była +6.0°C., najwyższa +7.2°C. wczoraj w południe, najniższa +4.6°C. dziś rano.

Doba ubiegła była pochmurna, padał chwilowo deszcz.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się w środkowej Szwecji; wyżka 775 do 770 mm. w Krymie; zniżka drugorzędna utworzyła się w półn. Afryce.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 766.0 mm.

Prognoza na dobę 1 listopada b. r. (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zmienny o średniej prędkości 3 m/sec., średnia temperatura około +5.0°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone a względna wilgotność powietrza około 80 proc. Opad nieznaczny deszcz.

— Szkoła w Białej. Koło pań członków Towarzystwa „Szkoły ludowej”, zamierza w najbliższym czasie wystąpić z wielkim koncertem na rzecz budowy szkoły polskiej w Białej.

— Śmierć na polowaniu. Z Płocka piszą do warszawskiego *Słowa*: W dniu 24 b. m. t. j. we czwartek rano, całe miasto poruszone zostało wiadomością, że we śródę na polowaniu odbywającym się w majątku Turza wielka u p. Mieczysława zabyty został wypadkowo wystrzałem z fuszy, młody znany w Płocku i okolicy ziemianin p. Tadeusz Zaborowski. Wiadomość sprawdziła się niestety! przyniósł ją listownie umyślnie w tym celu wysłany z listem posłaniec z Turzy. Tak matka zabitego, jako też siostry i rodzina zamieszkała w Płocku, podążyły natychmiast na miejsce wypadku, dokąd również udały się władze lekarskie i sądowe. Kto i jak spowodował fatalny wystrzał, dotychczas naprawdę niewiadomo; jak zwykle w takich wypadkach, krążą tu rozmaite wersje i plotki; bliższe wię-

KORESPONDENCJE

Wiedeń, 28 października.

(Wrażenie drugiej mowy Prezydenta Ministrów hr. Badeniego).

(x) Przed zamknięciem trzydniowej dyskusji nad mową programową Rządu, zabrał dzisiaj ponownie głos JE. Prezydent Ministrów hr. Badeni, a głos ten był silny i łagodny zarazem, energiczny i uprzejmy, krótki, lecz pełen treści i mogący obudzić wielkie zainteresowanie zarówno w Izbie samej, jak i w szerokich kołach opinii publicznej. Hr. Badeni powiedział niejedno, co jest zupełnie nowe i zasługujące na baczna uwagę, lecz nie takie, coby nie dało się wysnuć w logicznej konsekwencji z jego programu. Kto dzisiejsze słowa Prezesa gabinetu przyjmuje *bona fide*, przekona się, że nie są oneniczem innem, jak logicznym uzupełnieniem pierwszej jego mowy, której treść została dzisiaj w niektórych punktach postawiona w jaśniejszym oświetleniu. Dobrze jednak stało się, że premier tak gruntownie i skutecznie położył kres baśni, jakoby poziom znaczenia parlamentu przez to, że Ministerstwo chce być czynnikiem kierującym, miał być obniżony. Takie mylne zapatrywanie tkwi w pojęciach zrodzonych w pierwszym okresie środkowo-europejskiego konstytucyjnego. Wówczas ludy wymuszały formalnie na rządach konstytucyjną i z tego powodu zarysowały się z góry ostre kontrasty pomiędzy parlamentami i władzami wykonawczymi. A wszelkie wzmocnienie stanowiska jednych, było uważane za natury rzeczy jako osłabienie drugich. Dzi-

szczegóło o nieszczęściu podamy po śledztwie. Ś. p. Tadeusz Zaborowski był właścicielem majątku i jednym z najbliższych sąsiadów Turzy wielkiej. Zmarły liczył lat zaledwie trzydzieści kilka, pozostawił matkę, której był jednakiem, oraz żonę i dwoje malutkich dzieci. Ciało nieszczęśliwego ma być sprowadzone do Płocka i tu w grobie rodzinnym pochowane.

Potworna zbrodnia. Tydzień piotrkowski donosi: W niedzielę, dnia 13 b. m., leśnik dóbr Dąbrowy Rusieckie, w powiecie Łaskim położonych, nieaki Antoni Pawelski, odznaczający się niezwykle ucziwą służbą i staraniem pilnowaniem lasów, po zdaniu dzielnicy tygodniowego raportu, powracał do domu, do którego mu jednak nie sędzou-m było powrócić!... Nazajutrz bowiem nad ranem, drugi leśnik, przechodząc tą samą drogą, znalazł Pawelskiego, leżącego bez przytomności, pokrytego straszniemi ranami. Głowa jego była prawie zupełnie obdarta ze skóry, żebra połamane, uszy pobrywane... Widoenie pastwiono się nad nieszczęśliwym wtedy nawet, gdy sądono, że już nie żyje!... Spiesznie sprowadzona i umiejętnie zastosowana pomoc lekarska zdołała ofiarę mordu przywrócić chwilowo do przytomności. Dzięki też temu odkryto morderców. Umierający zeznał wobec miejscowego proboszcza, wójta gminy i strażników, że byli nimi dwaj włóścianie sąsiedniej wsi Dębina, w towarzystwie trzeciego, którego poznać nie mógł. W kilka godzin po tem zeznaniu Pawelski skonał. Jako ilustrujące powyższą straszną zbrodnię, podajemy tu dwa znamienne fakta: 1. że w obronie prowadzonych do aresztu gminnego w Dąbrowach rusieckich zbrodniarzy, stanęli włóścianie teje wsi z sołysem na czele, przyczem z konwojującą lotrów policyą przyszło do formalnej bójki; 2. że zamordowanie Pawelskiego poprzedziły wielokrotne anonimowy, adresowane do dzielnicy, oskarżające Pawelskiego jakoby o systematyczną kradzież leśną, a mające na celu podkopanie opinii wyjątkowo wiernego służy, w celu wysadzenia go z miejsca. Anonimów tych autorem, jak się teraz okazało, był jeden ze złodziei, a następnie morderców!... Obu zbrodniarzy odstawiono do więzienia w Piotrkowie; trzech zaś hersztów oporu stawionego władzom policyjnym, z polecenia naczelnika straży ziemskiej aresztowano. Śledztwo sądowe w toku.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Wczorajsze piąte przedstawienie „Andrei“ liczną sprowadziło publiczność do teatru. Panią Stachowiczową przyjmowano entuzjastycznymi oklaskami.

Jutro popołudniu daną będzie po raz dwudziesty piąty „Madame Sans-Gêne“ — wieczorem zaś „Pan Bigelhofer“.

W sobotę o godzinie pół do 8 odspiewane będą „Dziady“ Moniuszki, pod kierunkiem Henryka Jareckiego; nado odegranym będzie fragment dramatyczny Henryka Sienkiewicza p. t.: „Pójdzmy za nim“.

W niedzielę popołudniu „Ośla skóra“ — wieczór znakomita komedia Narzyniekiego p. t.: „Pozytywni“.

W poniedziałek wznowioną będzie komedia Moliera p. t.: „Chory z urojenia“, w której główne role odegrają pp.: Stachowiczowa, Czapliska, Fiszler, Feldman i t. d. Nado wystąpi po raz trzeci p. Wiśniewska w dwóch operetkach. We wtorek tragedia K. Brazowskiego p. t.: „Obrona Lwowa“.

W przyszłą sobotę wznowioną będzie komedia Józefa Korzeniowskiego p. t.: „Stary mąż“.

W dniu 11 listopada przedstawioną będzie po raz pierwszy komedia Zygmunta Przybylskiego p. t.: „Historia jakich wiele“. Równocześnie wznowioną będzie komedia Dumasa p. t.: „Panna de Belle-Is“ z panią Stachowiczową w tytułowej roli.

Wiadomości teatralne. W połowie listopada odbędzie się w Burgu szenacyjna premiera nowej sztuki Sudermanna p. t.: „Das Glück im Winkel“. Główne role odegrają Sonenthal, Mitterwurzer, Lewiński i panna Sandrock.

W berlińskim „Deutsches Theater“ odegrano z powodzeniem sztukę Fuldy p. t.: „Robinsons Eiland“. Jest to sztuka satyryczna, której akcja odbywa się na odludnej wyspie, gdzie znaleźli się rozbitki statku Utopia.

W królewskim „Schauspielhaus“ grano przed kilku dniami nową komedię Lothara p. t.: „Frauenlob“. Sztuka doznała wielkiego powodzenia.

„Brie-a-Brac“. W londyńskim teatrze „Liryca“, wystawiona będzie w tych dniach pod wyższym tytułem opera komiczna Emilio Pizzi, protegowanego Adeliny Patti, który poprzednio już napisał dla niej operę „Gabrielle“.

Księżniczka Beatrycze angielska pisze muzykę do jednoaktowej opery komicznej, którą bardzo chwala wtajemniczeni.

Eleonora Duse, znakomita artystka włoska, napisała powieść, którą ma niebawem drukiem ogłosić.

Tomasz Salvini, słynny tragicz włoski, wystąpi niebawem w Turynie w roli głównej w sztuce, którą sam w tym celu napisał.

Sardou odezwał już artystom teatru Vaudevillu swoją nową komedią.

(S) Konkurs na ruskie utwory sceniczne. Wydział krajowy ogłosił konkurs na oryginalne czystym językiem ruskim napisane utwory sceniczne z zakresu dramatu, poważnej komedii i sztuk ludowych ze spiewami lub bez spiewu takiej objętości, ażeby zapełniały cały wieczór teatralny.

Prace już drukiem ogłoszone, jak niemniej przedstawione na którejkolwiek seenie, nawet amatorskiej, zostały od konkursu wykluczone.

Powołana przez Wydział krajowy komisya konkursowa, złożona z osobistości z literaturą ruską dokładnie obznajomionych, większością głosów rozstrzygnie i przyzna nagrody wyznaczone, a mianowicie jedną w kwocie 250 zł., drugą w kwocie 200 zł., a dwie po 150 zł.

Na powyższy konkurs nadesłało 15 utworów scenicznych różnego rodzaju, a mianowicie: „Jasni Zori“, dramat w 5 aktach; „Nesamowity“, dramat w 5 aktach; „Czest i lubow“, utwór w 5 aktach; „Nie żartuj z sercem“, komedia w 1 akcie; „Oty Dity“, dramat w 4 aktach; „Himalija“, dramat w 5 aktach; „Nachmaryło“, wodewil w 4 aktach; „Roman Olchowicki“, tragedia w 5 aktach; „Torhowla żemczuhamy“, komedia w 4 aktach; „Czurajina“, dramat w 5 aktach; „Kandydat“, komedia w 3 aktach; „Żertwa“ (Ofiara), dramat w 4 aktach; „Bezta Anna Marusia“, sztuka w 4 aktach; „Beata i Halszka“, tragedia historyczna w 5 aktach; wreszcie „Poboroły abo Prawda i w morju ne potone“, poważna komedia w 5 aktach.

Wszystkie powyższe utwory sceniczne, postanowił Wydział krajowy przesłać obecnie Towarzystwu ruskiej Besidy we Lwowie, która zajęła się rozdziałem prac między członków komisya konkursowej. Członkowie zajmą się oceną przedzielonych im utworów, a w grudniu b. r. odbędzie się w Wydziale krajowym pod przewodnictwem Marszałka krajowego posiedzenie, na którym przeprowadzone zostanie szczegółowe omówienie i ewentualne wspólne czytanie sztuk zaleconych do nagrody, a następnie przyznanie nagród.

Nagrodzone utwory staną się własnością Towarzystwa „Ruska Besida“ we Lwowie. z wyłącznym prawem przedstawienia ich na scenie.

(S. P.) „Racławicka panorama“ ma być podobno przeniesioną w roku przyszłym do Budapesztu. Komitetowi zarządzającemu przedstawiono już odnośnie propozycje, w myśl których obraz za umówioną z góry ceną, zostałby wypożyczony na przeciąg jednego roku prywatnemu przedsiębiorstwu, celem eksploatacji podczas przyszłorocznej wystawy w stolicy węgierskiej. Myśli tej przyklasnąć tylko możemy, zarówno ze względów artystycznych, jak materyalnych. Wzгляд artystyczny przemawia za wyprawieniem obrazu do zakarpacieckich sąsiadów, choćby dlatego, by dać poznać szerszemu ogółowi udatną kompozycje naszych artystów, a bardzo by może ze doznawczy powodzenia w Budapeszcie, wyruszą też „Racławice“ w dalszą po świecie wędrowkę. O uszkodzeniu płótna i mowy być nie może, gdyż wjzwanie i ustawianie obrazu odbywa się przy pomocy zawodowych robotników a zresztą wszystkie udatniejsze panoramy odbywają dalekie podróże. Jest to dowodem większego lub mniejszego sukcesu, odniesionego przez dany obraz. Ze względów finansowych niemniej pożądanem jest wyprawienie w świat panoramy, która dotychczas nie zdołała pokryć w zupełności znacznych stosunkowo kosztów produkcji, zaś pozostawienie obrazu w budynku, oddalonym od ruchu miejskiego, opóźniłoby znacznie termin ostatecznego wyrównania dochodów z poniesionymi przez przedsiębiorstwo wydatkami. Nie potrzebujemy, zdaje się, dodawać, że wysłanie „Racławic“ za granice kraju nie stoi w niczem na przeszkodzie spełnieniu życzeń tych osobistości, które pragną zatrzymywania obrazu na stałe w murach Lwowa. Spełniwszy swą misję tak pod względem moralnym, jak finansowym, powróci panorama do naszego miasta, świeżymi okryta wawrzyny i posiadac znowu będzie dla Lwowian przez czas dłuższy urok nowości. Dalecy od chęci wpływania na ostateczne w tej mierze postanowienia komitetu zarządzającego, pozwalamy sobie wyrazić nadzieję, że decyzja tego ciała potrafi pogodzić cele artystyczne z wymogami materyjalnymi.

Szymanowskiego wystawa obrazów otwartą będzie jeszcze tylko do poniedziałku, t. j. 4 listopada.

Profesor Łuszczkiewicz Władysław z powodu ustąpienia swego z posady tak długo piastowanej w Szkole sztuk pięknych w Krakowie otrzymał od byłych swoich uczniów w obecnie zamieszkałych we Lwowie artystów malarzy i rzeźbiarzy, następujący adres:

Wielmożny Władysław Łuszczkiewicz, Profesor Szkoły Sztuk Pięknych, Dyrektor Muzeum Narodowego, Członek Akademii Umiejętności etc. etc. w Krakowie:

Czcigodny Panie i Kochany Mistrzu! W chwili kiedy opuszczasz Szkołę Sztuk pięknych, my grono byłych uczniów Twoich przechodzimy uściskać zaoną i zasłużoną dłoń Twoją i powiedzieć Ci, żeś pozostał i pozost-

niesz w naszej pamięci i sercu. Że to dłoń zasłużona tego Ci nikt nie odmówi a że szczęśliwa, to Ci poświadczy historia współczesnej sztuki polskiej. Cały świat widzi jak ta sztuka spotęniała, ale Tyś widział jak kielkowała i rosła, bo kielkowała i rosła pod Twojem okiem i pod Twoją dłoń, a niejedyn kwiat talentu i niejedyn kłos zasługi wyszedł z ziarna posiewu Twojego.

Na tylu polach służyłś sztuce, że gdy dziś z jednego schodzisz, wiele Ci innych zostaje. Przestajesz być profesorem, ale uczycie nie przestajesz jako badacz starych dzieł sztuki w Polsce i jako światły znawca i życzliwy sędzia jej współczesnej twórczości.

Daj Ci Boże długie lata i pogodę i obyś miał dużo jeszcze pociechy w tem coś ukochał i w tych co kochają Ciebie. A do tych i nas zaliczaj.

Augustynowicz Aleksander, Barącz Tadeusz, Batowski Stanisław, Bratowski Roman, Dębicki Stanisław, Dylkus Tomasz, Herasimowicz Marcell, Herasimowicz Piotr, Jaroszyński Józef, Kruszeński Tadeusz, Krzesz Józef, Lepsy Edward, Markowski Julian, Popiel Tadeusz, Popiel Antoni, Popiel Włodzimierz, Pietsch Edward, Rybkowski Tadeusz, Styka Jan, Wawrosz Karol, Wein Leon.

August Sokołowski: „Dzieje Polski ilustrowane“. Wiedeń, nakład Maurycego Perlesa. — Już dawniej wspominaliśmy o tem wydawnictwie nieco obszerniej. Obecnie zanotować wypadnie wyjście zeszytów 8 i 9 ilustrowanych Dziejów. Wkraczają one w epokę Jagiellońską, sięgając prawie do r. 1413. O części literackiej wydawnictwa powiedzieć coś więcej będzie można po ukończeniu dzieła; na część rysunkową omawianych dwóch zeszytów złożyły się: znakomity portret Władysława Jagiełły, roboty Matejki; bardzo staranne odwzorzenie głównego ołtarza w kościele N. Maryi Panny w Krakowie, oraz rysunki Walerego Eljasza.

Król portugalski był w tych dniach gościem redakcyi *Figara*; w salonach dziennika zgromadziło się liczne grono, pragnące powitać łostojnego turystę. W koncercie urządzonym na cześć króla, wzięły udział dwie nasze rodaczki, panna Lola Beeth i p. Wanda Bończy. Pierwsza odpiewała prześlicznie arję z opery „Romeo i Julia“, druga deklamowała wiersz jednego ze współczesnych poetów. Panna Beeth wyjeżdża w tych dniach do Ameryki. Pannę Bończy, która odznacza się wielkim talentem i niezwykłą urodą, przedstawił królowi Franciszek Coppée. Monarcha zwiedziwszy drukarnię, dopiero o godz. 2 w nocy opuścił salony *Figara*.

Z Izby sądowej.

(Oszustwo).

Przed trybunałem sądu przysięgłych we Lwowie toczył się przez ubiegły tydzień — od 23 b. m. proces o oszustwo popełnione na szkodę ruskiego Towarzystwa spożywczego „Narodna torhowla“ a to przez fałszowanie książeczek wkładkowych tego Towarzystwa. Głównym oskarżonym był Włodzimierz Dziubaniuk, rodem ze Sniatyna, lat 21, rel. gr. kat. pomochnik handlowy w sklepach „Narod. Torhowli“. Współoskarżeni: Teofila Dziubaniuk, zamężna Ap el, żona adjuncta sądowego w Solca, tudzież Konstancy Strzetelski, praktykant leśnictwa w Drohobyczu. Według oskarżenia — wniesionego przez zast prokuratora p. Czerwińskiego — przebieg sprawy przedstawia się w ten sposób:

Towarzystwo „Narodna Torhowla“ oprócz trudnienia się handlem towarami korzennymi i napojami, jest także rodzajem kasy oszczędności i przyjmuje wkładki na książeczki. Wszystkie zakłady filialne w miastach prowincjonalnych przyjmują wkładki na książeczki oszczędnościowe i wypłacają je bez wypowiedzenia do kwoty 50 zł. Do wystawiania tych książeczek jest uprawnionym tylko zakład centralny we Lwowie, który prowadzi na nie księgi kontowe, a któreś zakłady z prowincyi przesyłają co tygodnia szczegółowe raporty o wkładkach i wypłatach na książeczki. Prócz zakładu centralnego, upoważnionymi są do wystawiania książeczek zakłady filialne w Przemyślu, Stanisławowie, Tarnopolu i Kołomyi, centralny zakład je jednak kontuje i odsyła członkom. Książeczki wkładkowe muszą być potwierdzone podpisami dyrektora Bazylega Nahirnego, lub jego zastępcy Apolina Nyczaję i buchaltera Antoniego Wołoszynowicza. Główny oskarżony Włodzimierz Dziubaniuk wstąpił do Torhowli 29 września 1888 i funkcyjnował w jej filiach w Przemyślu, Samborze, Brodach, Stryju i Drohobyczu, a następnie jako z manipulacją już dostatecznie obznajomiony, powrócił do Lwowa, gdzie go dodano do pomocy głównemu buchalterowi Wołoszynowiczowi. Tu wciągnął Dziubaniuk do ksiąg kontowych wkładki i wypłaty uskuteczniane we Lwowie i na prowincyi, a przez kilka tygodni zastępował nawet bawiącego na urlopie Wołoszynowicza. Choć powierzano mu tak odpowiedzialne stanowisko, nie cieszył się Dziubaniuk nadzwyczajną opinią; prowadził bowiem życie hulawcze.

Następujący fakt wykrył, że Dziubaniuk dopuścił się malwersacji: Dyrektor Nyczaj wysyłał firmie Kraus w Wiedniu 47 zł. 23 ct. i złożył je na stoliku Dziubaniuka z poleceniem, aby je posłał przez woźnego na pocztę. Dziubaniuk pieniądze przehułał, a nazajutrz oświadczył dyrektorowi, że zgubił receptis nadawczy. Po skonstatowaniu atoli, że kwoty takiej na pocztę nie nadano wcale, Dziubaniuk przyznał się do winy, obiecał wynagrodzić szkodę i jeździł nawet do ojca swego po pieniądze, powrócił jednak z niczem. Dyrekcyja Torhowli wydadliła go z zakładu, a ojciec Dziubaniuka zobowiązał się zapłacić za synka 100 zł. jako należytosć za pobrane w sklepie Torhowli towary i zdefrudowaną sumę. Dług jednak nie zapłacił i dopiero po dłuższym czasie nadesłała siostra jego Apłowa weksel na 48 zł. 30 ct. akceptowany przez siebie, którego jednak również nie zapłacił, a nakaz zapłaty i usiłowanie zafantowania ruchomości, pozostały bez skutku, bo wedle relacyi woźnego, nie było co zająć.

Wydalony ze służby Dziubaniuk udał się do Solki i osiadłszy przy siostrze Apłowej rozpoczął swe oszukańcze rzemiosło. Dopisywał na książeczkach wkładki nieuiszczone, fałszował na nich stamplie i podpisy dyrektora i buchaltera i podejmował w Stryju, Samborze, Drohobyczu, Kołomyi i innych zakładach filialnych za pośrednictwem Apłowej i przyjaciela swego Konstatego Strzetelskiego rozmaite kwoty, które z chwilą wykrycia szabierstwa, doszły do okazałej sumy 1034 zł. Jedną z fałszowanych książeczek znajduje się w rękach sądu, znaleziono u niego także listy kompromitujące wielce Strzetelskiego i arkusz papieru, na którym Dziubaniuk ćwiczył się w naśladowaniu podpisów dyrektora Nyczaję.

Trybunałowi przewodniczył radca Heydener. Na ławie obrońców zasiadali: dr. Tenner w imieniu Dziubaniuka, dr. Grek obrońca Apłowej, dr. Horowicz obrońca Strzetelskiego. W imieniu poszkodowanej „Narod. Torhowli“ występował dr. Fedak.

Wśród dłużej i nużącej siedmiogodniowej rozprawy, tłómaczył się Dziubaniuk w ten sposób, że posiadał 5 własnych książeczek wkładkowych i kwoty na nich ulokowane podniósł w rozmaitych filiach, — książeczki te jednak nie były bynajmniej fałszywe. Miały one być prawdziwymi, zawierały różne oszczędności jego i jego ojca do przechowania mu dane, a dlatego były na nazwiska obecne wystawione, aby zarząd Torhowli nie powziął podejrzenia, że oskarżony wzbogacił się kosztem Towarzystwa.

Podobnie współoskarżona siostra Dziubaniuka, Teofila Ap el twierdziła, że jest niewinną. Nie podejrzewała nigdy, ażeby książki, dawane jej przez brata, na które podnosiła w rozmaitych czasach pieniądze, były fałszowane i nawet do dziś dnia uważa je za prawdziwe. Pieniądze dawała bratu, ponieważ mu wierzyła, znają go jako chłopca dobrego i szlachetnego. Tak samo też bronił się współoskarżony Strzetelski.

Z zeznań długiego szeregu świadków, (których powołano do rozprawy 35) niektóre godne są szczególniejszej uwagi. Tak n. p. świadek Kuśnierz, kierownik filii „Narodnej torhowli“ ze Stanisławowa, zeznał, że Dziubaniuk był przez pewien czas zajęty w tej filii i wówczas ludzko naśladował podpis dyrektora Nyczaję, chociaż nie robił z tego żadnego użytku. Świadek Tyso-wiecki, kierownik filii w Kołomyi, opowiada, że Dziubaniuk podejmował tam kilkakrotnie pieniądze na fałszowane książeczki, zawsze jednak za pośrednictwem jakiegoś posłańca, co wszystkim wydało się od razu mocno podejrzanym, tem bardziej, że Dziubaniuk przyjeżdżał do Kołomyi specjalnie w celu podniesienia pieniędzy.

Niejakie światło na gospodarke w „Torhowli“ rzucają zeznania Antoniego Winnickiego. Młody ten człowiek, był przed laty, jako kilkunastoletni chłopak, zatrudniony w filii stryjskiej, jako następcę Dziubaniuka i pełnił funkcyje, które w innych podobnych instytucjach zakatwia kilku ludzi starszych i doświadczonych. Sam likwidował, wypłacał książeczki, potwierdzał wypłatę pieniędzy, etc. Zrealizował raz książeczkę, przyniesioną do filii przez jednego z przyjaciół Dziubaniuka, poczem zwrócił ją okazicielowi, nie wiedząc co ma zrobić.

Świadek Jakób Cap, nauczyciel z Jabłonowa był jedną z ofiar Dziubaniuka, który sfałszował jego książeczkę wkładkową i w kilku latach podjął kwotę 198 zł. Świadek Hamulak, portyer hotelowy w Kołomyi, był tym właśnie, „torego Dziubaniuk posyłał po pieniądze do „Torhowli“. Dziubaniuk a conto swoich operacyi pijał w hotelu wino po 1 zł. 50 ct. flaszka.

Jako eksperci sądowi słuchani byli znawcy buchaltery pp. Bodek i Lewakowski, których opinia wypadła na niekorzyść oskarżonego Dziubaniuka, oraz znawcy pisma pp. Jachimowski i Opałek, którzy skonstatowali fałszerstwo podpisów.

Trybunał postawił sędziom przysięgłym do orzeczenia pięć pytań głównych, odnoszących się do oskarżenia. Pytania te opiewają w streszczeniu:

I. Pytanie główne: Czy oskarżony Władysław Dziubaniuk winien jest, że książeczki oszczędności Towarzystwa (tu są wymienione numera i nazwiska) podrobił, a więc fałszywe dokumenta prywatne sporządził i książeczki te zakładowi filialnym Towarzystwa bądź osobiście, bądź za pośrednictwem innych osób, celem zrealizowania przedkładał i kierowników tych za-

kładów w błąd wprowadzał, z czego Towarzystwo „N. Torbowla“ we Lwowie szkoda w wysokości nad 25 zł., a nawet nad 300 zł. ponieść miało. II. pytanie tyczy się sprzeniewierzenia w „Torbowli“ kwoty 47 zł. 22 ct., III. zatrzymanie i przywłaszczenie sobie strzelby. Pytanie IV. obejmuje winę siostry, a pytanie V. winę przyjaciela oskarżonego, o ile dwoje współoskarżonych realizowało książeczki, przez Dziubaniuka podrobione.

Wczoraj wieczorem zapadł wyrok. Sędziowie przysięgli orzekli 10 głosami winę Dziubaniuka w kierunku oszustwa, popełnionego przez fałszowanie książeczek. Co do współoskarżonych werdykt był uniewinniający.

Na podstawie werdyktu skazał trybunał obwinionego Włodzimierza Dziubaniuka na karę 1 roku więzienia i na ponoszenie kosztów.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Kasy oszczędności i eskont weksli.

Wiener *Abendpost* dowiaduje się z pewnego źródła, że stała komisja ministerjalna dla Stowarzyszeń uznała tylko te kasy oszczędności za upoważnione do zajmowania się biernym reeskontem weksli, przez wypuszczanie weksli z własnego portfela, które upoważnione są do tego rodzaju operacji wyraźnym brzmieniem swego statutu. Według obiegających pogłosek wymieniona komisja oświadczyła się za tem, aby zastrzeżonym do zatwierdzenia Ministerstwu spraw wewnętrznych zmianom etatów, dążącym do włączenia w statut powyższej wspomnianego upoważnienia, nie czynić w zasadzie żadnych trudności pod tym warunkiem, że w dodatkowym postanowieniu uprawnienie do zajmowania się biernym reeskontem weksli tylko o tyle będzie ważne, o ile chodzić będzie przytem o pozyskanie środków do dalszego ruchu właściwych interesów kas oszczędności, nie zaś o cele dalszego rozwijania interesu eskontu weksli w kasach oszczędności.

OSTATNIA POCZTA

Stan cholery w kraju w dniu 30 października 1895 przedstawia się w sposób następujący:

W powiecie borszczowskim w Muszkawicach pozostaje nadal w leczeniu 1 osoba.

W powiecie czortkowskim w Skrodyńcach pozostaje nadal w leczeniu 1 osoba.

W powiecie kamioneckim w Ułaskowcach zachorowała 1, umarła 1; w Radziechowcach pozostała z dni poprzednich 1, zachorowała 4, umarły 2, pozostają nadal w leczeniu 3 osoby.

W Przemyślu pozostaje nadal w leczeniu 1 osoba.

W powiecie tarnopolskim w Bucnowie pozostały z dni poprzednich 2, umarła 1, pozostaje nadal w leczeniu 1 osoba; w Krzywkach pozostają nadal w leczeniu 4 osoby; w Żuczkach pozostała 1, zachorowała 1, umarła 1, pozostaje nadal w leczeniu 1 osoba; w Ostrowie pozostały z dni poprzednich 4 osoby, zachorowała 1, pozostaje nadal w leczeniu 5 osób; w Tarnopolu pozostała 1, zachorowała 1, wyzdrowiała 1, umarła 1.

W powiecie trembowelskim w Warwaryńcach pozostaje nadal w leczeniu 1 osoba; w Zaściankach pozostają nadal w leczeniu 2 osoby; w Zubowie pozostają nadal w leczeniu 2 osoby. Razem pozostało w leczeniu z dni poprzednich osób 21, zachorowało osób 8, wyzdrowiała 1 osoba, umarło 6 osób, pozostaje w leczeniu osób 22.

Najj. Pan powróciwszy z Budapesztu do Wiednia we wtorek rano, przyjął o godz. 10 przed południem Pana Prezydenta Ministrów hr. Badeniego na prywatnej audyencji.

W Wiedniu obradowała przez dwa dni — jak wiadomo z depesz — zwołana przez Pana Ministra sprawiedliwości ankieta w sprawie reformy ustawy o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych. W obradach wzięli udział z Polaków pp.: Stanisław Szepepanowski i dr. Tadeusz Skałkowski. Obrady zajął P. Minister hr. Gleispach przemową, w której podniósł, że dotychczasowa ustawa domaga się niezbędnej reform. Głównymi błędami dotychczasowej organizacji stowarzyszeń, opartej na wspomnianej ustawie są zbyt ryzykowne operacje, zbroczenia w technice bankowej i błędne prowadzenie listy członków. Wskutek tego, jako cel reformy, wytknął P. Minister: 1) należyte funkcjonowanie organów, zawiadujących interesami Towarzystw; 2) stworzenie jasnych stosunków prawnych; 3) poparcie gospodarczych zadań stowarzyszeń i 4) polepszenie stanowiska wierzących stowarzyszeń. P. Minister uważa u-

trzymanie obowiązku rejestrowania za konieczne, a autonomię stowarzyszeń za najgłówniejszą zasadę.

Po tem przemówieniu przystąpiono do dyskusji nad kwestyonaryuszem przedłożonym ankiecie. Większość ekspertów oświadczyła się za utworzeniem funduszu rezerwowego dla pokrycia strat, wynikających z bilansu, a przeciw postanowieniu w drodze ustawy, aby fundusze rezerwowe osobno składane były. W sprawie poręki i postępowania konkursowego przychylił się eksperci do wniosku rady sekcycy Calla, aby odstąpić od zasady bezpośredniego sądowego ścigania Towarzystw przez wierzyteli, a dozwolić tylko, aby Towarzystwo samo w razie konkursu występowało przeciw poszczególnym członkom swoim. W kwestyi otwarcia konkursu zdania były podzielone, wyrazono zaś jednogłośnie opinię, że w razie zawieszenia wypłat ma być do zwyczajki długów w likwidacji znajdującego się Towarzystwa otwarty konkurs. Istniejące przepisy o prawie władz politycznych rozwiązywania Towarzystw, uważa większość ekspertów za wystarczające. Po omówieniu pozostałych pytań, podniósł Wrabetz potrzebę pewnych przepisów ustawowych o składaniu rachunków, poczem Granitsch imieniem ekspertów złożył podziękowanie Ministerstwu sprawiedliwości za zwołanie ankiety. Szef sekcji dr. Krall imieniem Ministra sprawiedliwości, który nie mógł być obecny na onegdajszym posiedzeniu ankiety, wyraził podziękowanie ekspertom, na czem ankieta zamknięta.

Z Petersburga donoszą do *Polit. Corresp.*: Hr. Szawałow, generał-gubernator warszawski uda się w pierwszych dniach listopada do Petersburga, celem złożenia ustnego sprawozdania o położeniu w kraju, powierzonym jego rządowi i o przeprowadzić się mających tam reformach. Ma być także ostatecznie wyjaśnionem, jak należy rozumieć bardzo często w ukazach ponawiającą się klauzulę, mocą której urzędnikom „rossyjskiego pochodzenia“ przyznane jest w Królestwie Polskiem uprzywilejowane stanowisko. Wyjaśniono już wprawdzie raz, że jako „rossyjskiego pochodzenia“ uważani być mają ci, którzy z rodziców są prawosławnego wyznania, zachodzi atoli znowu trudność, czy pochodzący z mieszanego małżeństwa między prawosławnymi i katolikami, także jako „pochodzenia rossyjskiego“ mają być uznawani.

Nowo mianowanemu kierownikowi ministerstwa spraw wewnętrznych Goremykinowi składała onegdaj wizyty wielu wyższych urzędników ministerstwa, gubernator, naczelnik miasta i wielu innych dostojników. P. Goremykin przed zamianowaniem go dawniej towarzyszył ministrowi sprawiedliwości zajmował stanowisko oberprokuratora drugiego departamentu senatu. Najcelniejszą pracą p. Goremykina jest systematycznie opracowywany „Zbiór praw“ o włościanach.

Dziś odbędzie się otwarcie sobrania bułgarskiego. Stanowisko gabinetu Stoitowa ma być, wedle nadchodzących wiadomości zachwiana.

Organ dworski *La Bulgarie* zastanawia się nad polityczną doniosłością kwestyi przechylenia ks. Borysa i oświadcza, iż są osoby, które jedynie mają obowiązek i prawo badać i rozstrzygać tę kwestię. W wysokich kołach kościelnych sądzą, że ks. Ferdynand będzie stawiał ogromnej presji narodo opór aż do ostateczności, póki wszelkie środki się nie wyczerpią. Między posłami opozycyjnymi panuje silna agitacja za przywróceniem §. 28 konstytucji tirnowskiej (że następcą tronu ma być prawosławnym).

Z Belgradu telegrafują: Doniesienia o bliskich zmianach osobistych w gabinecie serbskim uważają w kołach kompetentnych za bezpodstawne wymysły.

Prezydent Faure przyjmował wczoraj przed południem Ribota i omawiał z nim sytuację. W ciągu popołudnia przyjmował prezydent Faure prezesa senatu, Challemeil Lacoura i prezydenta Izby Brissona.

W kołach parlamentarnych utrzymuje się mniemanie, że Bourgeois zostanie do pałacu elizejskiego powołanym i że będą w lojalny sposób czynione usiłowania utworzenia gabinetu radykalnego. Powątpiewają natomiast, czy się któremuś z radykalnych uda utworzyć gabinet. Dodają, że w takim razie powołano by ponownie Ribota do utworzenia ministerstwa. W ostatniej chwili donoszą, że ostatecznie Bourgeois przyjął misję utworzenia gabinetu.

Z 1.259 istniejących we Francyi kongregacji, tylko 383 nie wypełniło dotychczas zobowiązań płacenia podatku przyrostowego.

Specjalna komisja Porty obraduje nad wyborem członków komisji kontrolującej i ich pomocników.

Biuro Reutersa donosi z Konstantynopola:

Między oddziałami wojska tureckiego a Armeńczykami przyszło w pobliżu Marasz do formalnej trzydniowej walki. W ogóle budzi położenie w prowincjach azjatyckich obawy poważnych zakłóceń.

Według nadeszłych do Aten wiadomości, stanęły się na Krecie wojska tureckie z chrześcianami. Obiegają także pogłoski o dalszych mordach na Wschodzie. Prasa niezawisła i opozycyjna występuje w sposób bardzo namiętny. W przeciwieństwie do tego dzienniki urzędowe zaprzeczają prawdziwość tych pogłosek i nawołują do spokoju.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Buczacz, 31 października. (*Tel. prywatny*). Przy dzisiejszym wyborze uzupełniającym posła posła do Rady państwa z kurii gmin wiejskich okręgu Buczacz-Czortków, głosowało ogółem 422 wyborców. Kornel Horodyski otrzymał głosów 395, Jan Znamirowski 22, rozstrzelonych 5. Wybrany posłem Kornel Horodyski.

Przemyśl, 31 października. (*Tel. prywatny*). Przy dzisiejszym wyborze uzupełniającym do Rady państwa z kurii gmin wiejskich okręgu Przemyśl-Dobromil Mościska na 623 głosujących otrzymali: Paweł Tyszkowski 494 głosów, dr. Iwan Franko 122 głosów, reszta głosów rozstrzelona. Wybrany posłem Paweł Tyszkowski.

Wiedeń, 31 października. Najj. Pan sankcyonował uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego, w sprawie regulacji potoku Przemysłowa wraz z dopływami.

Wiedeń, 31 października. (*Tel. prywatny*). Według informacji tutejszych dzienników uda się Najj. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand d'Este z wiosną na dłuższy pobyt do zamku Sottenstein blisko Meranu a na lato do Górnej Austrii nad jezioro Grundl.

Wiedeń, 31 października. *Wiener Ztg.* donosi: P. Minister sprawiedliwości zamianował Władysława Bartoszyńskiego, prowadzącego księgę gruntowną w Przemyślu, naczelnikiem urzędów pomocniczych sądu obwodowego w Przemyślu.

Wiedeń, 31 października. Klub konserwatywny wyznaczył jako kandydatów przy mających się odbyć wyborach uzupełniających do komisji Izby posłów dla sprawy reformy wyborczej hr. Falkenhayna i Clam-Martinię. Wstąpią oni w miejsce dotychczasowych reprezentantów klubu w tej komisji hr. Hohenwarta i księcia Schwarzenberga.

Wiedeń, 31 października. Komisja budżetowa Izby posłów przyjęła na wczorajszym posiedzeniu cały rozdział: „Administracja skarbowa“. P. Minister skarbu dr. Biliński odpowiedział w ciągu dyskusji na szereg zapytań, przyczem podniósł, że uznaje trudne położenie rolnictwa, to też bynajmniej nie będą rolnicy poeignięci sami do pokrycia wzrastających wydatków państwowych, lecz rozmaite podatki będą wzięte pod rozwagę.

Berno, 31 października. Przy wyborach uzupełniających do Sejmu morawskiego wybrano z miasta Olomunca jednogłośnie niemiecko-liberalnego kandydata Roberta Primavesi; z okręgu miejskiego wyborczego Müglitz niemiecko-liberalnego kandydata Wilhelma Pohla 422 głosami przeciw 203 głosom, które padły na kandydata czeskiego. W okręgu miejskim Neustad wybrany posłem dr. Stransky 222 głosami na 228 głosujących. Starożeci nie brali udziału w wyborach.

Zagrzeb, 31 października. Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu interpelował p. Barcic w sprawie znanych zająć w Zagrzebiu podczas pobytu Najj. Pana w stolicy Kroacji. Mowca zapytywał między innymi, w jaki sposób rząd usprawiedliwi wywieszenie chorągwi węgierskiej na gmachach wspólnych urzędów na terytorium Kroacji?

Ban, hr. Kuen-Hederwary odpowiedział, że demonstracje nie były wynikiem niechęci dla Węgrów, ponieważ Kroacja przez swą zgodę z Węgrami nie straciła, lecz że studenci działali pod wpływem agitacji. Jeżeli znane wypadki będą miały dla nich ujemne następstwa, odpowiedzialność za to spadnie na tych, którzy spowodowali ich do tego kroku. Ban nie może wypuścić studentów na wolność, ponieważ takie prawo przysłuży tylko Koronie, nie może zaś także zaproponować Najjaśniejszemu Panu zastanowienia śledztwa, ponieważ Monarcha sam zgał na te zajęcia. Prezes gabinetu węgierskiego jest nie tylko naczelnikiem rządu węgierskiego, lecz wspólnego rządu, a przeto odpowiedzialnym za każde wydarzenie na całym terytorium korony św. Szczepana. Węgry nie chcą mieszać się w wewnętrzne sprawy Kroacji; przesadne żądania węgierskie wychodzą od opozycji, którą nie można identyfikować z całym narodem, podobnie jak nie można identyfikować narodu kroackiego z demonstrującymi studentami.

Na interpelację Ruricsa, dla czego Sejm kroacki nie został przedstawiony korporatywnie Najj. Panu i dla czego wywieszono na gmachu sejmowym chorągiew o barwach węgierskich, odpowiedział ban, że korporatywne przedstawienie Sejmu Monarsze nigdzie nie jest w zwyczaju, a wywieszenie chorągwi węgierskiej zarządził ban sam.

Odpowiedź tę przyjęto do wiadomości. **Rzym**, 31 października. Stu ruskich pielgrzymów, którzy przybyli tutaj z Metropolią lwowskim, oraz biskupami przemyskim i stanisławowskim, uczestniczyło w uroczystej Akademii, urządzonej w kościele św. Atanazego ku uczczeniu pamiątki powrotu Rusinów — z Klemensa VIII. — na łono katolickiego Kościoła. Kardynałowie Bianchi i Galimberti byli obecni w kościele. Odspięto tu pieśni i deklamowano utwory, specjalnie napisane.

Paryż, 31 października. Prezydent Faure konferował z pp. Peytral'em, Bourgeois, Lokroy i Cavaignac.

Paryż, 31 października. Prezydent Faure polecił oficjalnie p. Bourgeois utworzenie nowego gabinetu. P. Bourgeois — po naradzie z przyjaciółmi politycznymi — da jutro przed południem stanowczą odpowiedź, czy podejmuje się tej misji.

Paryż, 31 października. Bourgeois ofiarował p. Hanotaux tekę spraw zagranicznych w nowym gabinecie. Ponieważ jednak p. Hanotaux nie chce zgodzić się na żadną zmianę w traktacie madagaskarskim, wątpliwem jest czy przyjmie on ofiarowaną mu tekę.

Londyn, 31 października. Lord Salisbury wygłosił w Wartword mowę, w której powiedział, że rząd obecny jest spadkobiercą nie zaś twórcą teraźniejszej polityki zagranicznej Anglii. Rząd przeprowadzi ją też lojalnie. Mowca wyraził ubolewanie w powodu wywodów Gladstona, które zwiększają tylko trudności z jakimi zmuszone są walczyć w Turcji narody europejskie.

Londyn, 31 października. *Biuro Reutersa* donosi z Konstantynopola, że Wysoka Porta przesłała swoim reprezentantom przy dworach zagranicznych okólnik z zawiadomieniem, iż wywołane na prowincyi przez Armeńczyków niepokoje już uśmierzono, z wyjątkiem okręgu Baidurt, gdzie banda, złożona z 400 uzbrojonych Armeńczyków, zagraża mahometanom.

Z urzędowych źródeł tureckich komunikują, że w okręgu Zaitun Armeńczycy podnieśli rokosz. Porta postanowiła więc powołać pod broń urlopowanych żołnierzy z sześciu wilajetów, gdzie reformy mają być wprowadzone. Brak pieniędzy utrudnia jednak mobilizację.

Konstantynopol, 31 października. Ze strony tureckiej donoszą, że wszystkie zaszele w ostatnich czasach krwawe starcia w Małej Azji, prowokowane były przez Armeńczyków. Patriarchat armeński, w obec braku bliższych szczegółów co do ostatnich zająć, jest bezradnym. Liczba ofiar w Erzinghian wynosi 85 osób; w ostatnich czasach wielu Armeńczyków aresztowano. W świątyni armeńskiej na Pera członkowie komitetu armeńskiego napadli dwóch duchownych, podburzających ludność przeciwko Turkom.

Konstantynopol, 31 października. Wskutek obawy, że wojska znajdujące się obecnie w Małej Azji nie będą mogły stawić czoła nowym powstaniom, zarządził turecki minister wojny mobilizację 50.000 rezerwistów i batalionów drugiego powołania czyli t. zw. redifów w sile 20.000 żołnierzy. Ponieważ wojska liniowe w okręgu czwartego korpusu składają się z 34 batalionów piechoty, 30 szwadronów jazdy i 39 baterji a wraz z oddziałami specjalnymi liczą około 23.000 żołnierzy, przeto załogę wojskową w Małej Azji tak powiększono, aby mogła stawić czoło nawet większym powstaniom.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 31 października 1895 r. godz. 2 minut 15. Alpejskie Towarzystwo górnicze 95-25, Węgierskie akcje kredytowe 468-50, Akcje anglo-austriackie 171-75, Akcje banku Union 337—, Akcje kolei Południowej 108—, Losy tureckie 65-25, Akcje kolei państwowej 386-25, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 307-50, 4-prc. galic. obligacje propinacyjne z 1889 r. 97-25, Akcje tytoniowe 211—, Węgierskie obligacje indemnizacyjne 97-25, Akcje kolei Elbetal 271—, Akcje banku dla krajów koronnych 265-25, 4-prc. węgierska renta złota 120-50, Akcje banku związkowego 168-50, Rubel papierowy 1-30-25, Węgierska renta papierowa 99-60, Kredytowe ziemskie 504—, Kredyty ——, Rimamura 296-25. Usposobienie wzmocnione.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowicki.

Ruch pociągów w kolejowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1895.
(czas środkowo-europejski).

Do Lwowa przychodzą	Pociągi			Ze Lwowa odchodzą	Pociągi		
	pospieszne	osobowe	osobowe		pospieszne	osobowe	osobowe
Z Berlina	1:22	5:10	7:00	Do Krakowa, (Berlina, Wrocławia)	8:40	2:50	11:00
Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia	1:22	8:40	5:10	Do Wiednia	4:55	10:25	6:45
Z Warszawy	5:10			Do Warszawy	4:55		6:45
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (od 1/2 do włącznie 30/1)			9:00	Do Muszyny-Krynicy przez Tarnów (od 1/2 do włącznie 30/1)			6:45
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (od 2 1/2 do włącznie 15/1)	5:16			Do Chabówki przez Tarnów	8:40	11:00	4:55
Z Muszyny - Krynicy i Mszany dolnej przez Tarnów			9:06	Do Muszyny - Krynicy przez Rzeszów		11:00	
Z Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów	5:10	1:22		Do Chabówki przez Rzeszów		11:00	10:25
Z Rozwadowa i Nadbrzezia			7:00	Do Rozwadowa i Nadbrzezia	8:40	11:00	4:55
Z Rawy ruskiej przez Jarosław	1:22		9:06	Do Rawy ruskiej przez Jarosław	2:50		4:55
Z Mezó-Laboreca (Pesztu, Miskolca) przez Przemysł				Do Mezó-Laboreca (Pesztu, Miskolca) przez Przemysł			4:55
Z Chabówki przez Przemysł		1:22		Do N. Zagorza przez Przemysł			4:55
Z Zagorza przez Przemysł		1:22		Do Chabówki przez Przemysł	2:50		4:55
Z Chyrowa przez Przemysł		1:22	7:00	Do Chyrowa przez Przemysł		4:55	10:25
Z Ławoczego (Pesztu, Miskolca, Munkacza)			12:05	Do Ławoczego (Pesztu, Miskolca, Munkacza)		4:55	10:25
Z Hrebenowa (od 10/1 do 31/1)			8:10	Do Hrebenowa (od 10/1 do 31/1)		5:25	7:38
Z Skolego i Stryja			12:05	Do Skolego i Stryja		5:25	9:33
Z Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj			12:05	Do Stanisławowa i Chyrowa p. Stryj		5:25	9:33
Z Suczawy, Husiatyna, Woronienki, Peczenizyna, Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolunga, Bukaresztu i Jas	9:50			Do Chyrowa przez Stryj			9:33
Z Suczawy, Czortkowa, Woronienki, Kałusza, Słobody rung., Jas i Bukaresztu			1:32	Do Suczawy, Husiatyna, Woronienki, Peczenizyna, Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolunga, Jas i Bukaresztu	6:15		
Z Suczawy, Radowiec, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku), i Sopowa			6:17	Do Suczawy, Słobody rung., Czudyna i Berhomethu (co poniedziałku) Radowiec			10:35
Z Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Radowiec, Kimpolunga, Jas, Bukaresztu			7:37	Do Suczawy, Czortkowa, Kałusza, Woronienki, Kimpolunga, Jas i Bukaresztu			2:40
Z Sokala i Jarosławia p. Rawę ruską			8:00	Do Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Radowiec, Jas i Bukaresztu			10:30
Z Belca			4:40	Do Sokala i Jarosławia przez Rawę ruską			9:15
Z Podwołoczyk i Brodów na dw. Podzamcze	2:09	9:44	8:02	Do Belca			9:15
Z Podwołoczyk i Brodów na dw. główny	2:25	10:00	8:25	Do Podwołoczyk i Brodów z dw. Podzamcze		2:10	6:00
Z Brzuchowic (od 12 maja do 10 września włącznie)			8:25	Do Podwołoczyk i Brodów z dw. głównego		1:56	5:46
Z Zimnejwody co święta i niedzieli aż do odwołania			8:15	Do Brzuchowic (od 12/5 do 10/9) w dni powszednie			3:20
				Do Brzuchowic (od 12/5 do 10/9) co niedzieli i święta			2:26
				Do Zimnejwody (od 12/5 do 10/9)			3:45

Uwaga: Godziny drukowane tłustymi czcionkami, oznaczają porę noćną od godziny 6:00 wieczór do godz. 5:59 rano.
W biurze informacyjnym c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja 1. 3 (Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawianych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów

jazdy w formacji kieszonkowym. Informacje w sprawach taryfowych i przewozowych.
Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m. Godzina 12:00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12:36 podług zegara lwowskiego.

Nadesłane.

Specjalista w chorobach żołądka, kiszek i wątroby
dr. Eugeniusz Kozierowski
po odbyciu specjalnych studiów w klinikach wiedeńskich, berlińskich, tudzież poliklinice profesora Martiusa w Rostoku, zamieszkał przy ul. Kopernika 1. 3, I. piętro, i ordynuje od godz. 9 do 10 rano i od 3 do 5 po południu. 1116

Rodowita Francuska
znana zaszczytnie z kilkoletniego nauczycielskiego zawodu, otwiera z dniem 1 listopada 1895 r. kurs języka francuskiego i konwersacji - 12 lekcji na miesiąc 3 zł. Bliska wiadomość w Administracji Gazety Lwowskiej.

Przyjechali do Lwowa
dnia 30 października 1895.
Hotel Europejski.
PP. J. Nauowski z Ustrzyk, St. Chojecki z Rudy, E. Berger z Krakowa, O. Sala z Wysocka, Br. Lang z Wiczorka, J. Sokolowski z Dubiecka, K. Jałowicki z Łackiego.

Wystawy i Muzea.
- Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godz. 5 po południu. - Wstęp do osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.
- Muzeum imienia Lubomirskich otwarte codziennie od godziny 9 rano do 1 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych; we wtorki zaś i piątki od godziny 3 do 5 po południu.
- Muzeum imienia Działuszyckich przy ulicy Teatralnej 1. 18 otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10 do 11 przed południem, we środy i soboty od godziny 11 do 3. Wstęp wolny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dn. 31 października 1895.

1. Akcje za sztukę.

Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	217	223
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. wa.	309	313
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	440	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	210	—
Akc. garbarni, Rzeszów po 200 zł.	200	203
Akc. fabr. Lipińskiego po 500 kr.	50	260

2. List zast. za 100 zł.

Banku hip. 4 pr. kor.	96	75	97	45
5 pr. w. a.				
wylosowane z 10 pr. premią	110	—	110	70
Banku hip. 4 1/2 pr. los. w 50 l.	100	30	101	—
Banku kred. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 l.	100	30	101	—
4 pr. w. a. " w 57 l.	98	—	98	74
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. I. emis.	98	20	98	90
4 pr. w. a. los. w 41 1/2 lat	98	20	98	90
4 pr. w. a. los. w 56 l.	97	80	98	50

3. Listy dłużne za 100 zł.

Gal. zakł. kred. wśos. w likwidacji (daw. 5 pr. 2 1/2 pr. w. a.)	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	—	—	—	—

4. Oblig. za 100 zł.

Rademisz. gal. 5 pr. m. k.	—	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	30	98	—
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102	—	—	—
Komunalne Banku kr. 5 pr. II. em.	102	—	102	70
Pożyczki kr. 6 pr. w. a. "	105	—	—	—
" " 4 1/2 pr. w. a. "	100	20	100	90
" " 4 pr. " " "	97	40	98	10
" " 4 pr. koronowej	97	40	98	10
Losy miasta Krakowa	46	75	28	75
" " Stanisławowa	42	—	—	—

5. Monety.

Dukat cesarski	5	64	5	74
Napoleonador	9	50	9	60
Półimperyal	9	70	—	—
Rubel rosyjski srebrny	1	28	—	1 31
" papierowy	1	29	50	1 30
100 marek niemieckich	58	65	59	20

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29 października 1895.

Dług państwa.

Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	100.35	100.55
lut-y-sierpień	100.35	100.55
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	100.65	101.85
kwiecień-październik	100.65	100.85
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	149.50	150.50
" " 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	152.25	152.75
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	159	160
" " 1864 po 100 zł. " "	197.50	198.50
" " 1864 po 50 zł. " "	197.50	198.50
Renty Com. po 42 litr. austr.	—	—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	157	158
Austr. renta z woln. od podat. 4 pr.	121	121.20
Renta kroczna 4 pr. za 200 k.	101.15	101.35

2. Obligacje indem. 5 pr. (za zł. m. k.).

Bukowiny	—	—
Galicyi	—	—
Niższej Austrii	109.75	—
Siedmiogrodu	—	—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	97.90	98.90

3. Akcje.

Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	177.50	178.50
Inst. kredyt. dla handlu po 160 zł.	393.30	398.80
Niższo-aust. Tow. eskont. po 500 zł.	915	925
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—
Gal. ban. d. h. i. prz. 4 zł. 200 wpl. 40 pr.	—	—
Gal. zakł. kred. ziem. 4 200 zł.	—	—
Bank dla krajów koron. 4 200 zł.	279.10	279.90
Bank austro-węgierski 4 600 zł.	1050	1054
Kol. Albrechta 300 zł. w srebrze	—	—
Austr. Tow. żegl. par. duna. po 500 zł. mk.	513	515
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—	—
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) 4 300 zł.	—	—

Północna kolej po 1000 zł. m. k.

Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	3455	3465
Lwów-Czer. kol. l. po 200 zł. a. w.	310	312
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. aw.	139.50	140
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	208	208.50

4. Listy zastawne losowane.

Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—	—
Pow. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr. w złoce w 50 l.	—	—
Pow. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr. a. w. w 50 l.	99.50	100.30
" " " " 3 pr. em. 1889	116.75	117.25
G. zakł. kr. ziem. krak. los. w 13 l. 6 pr.	118.50	119.25
" " " " w 20 l. 7 pr.	—	—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr. w 36 l. 6 pr.	—	—
" " " " po 4 pr. w 41 l. wyl. 98	—	99.10
" " " " po 4 1/2 pr. w 62 latach zwrotno	98.50	—
Banku kraj. 4 1/2 pr. wa. los. w 51 1/2 l.	100.50	101
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisji	—	—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.40	—
Banku aust. węg. 4 1/2 pr.	100.30	100.80
Węg. Zakł. kred. ziem. ako. w 39 l. wyl. po 5 pr.	101.40	—
" " " " wyl. 4 1/2 pr.	101.40	101.70
" " " " w 41 l. wyl.	—	98.50
po 4 pr.	—	100.50

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	—	—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	101.10	102.10
Kol. półn. po 100 zł. em. 1886 4 1/2 pr.	101.60	102.60
po 100 zł. " 1887	—	—
Kol. gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. 4 1/2 pr.	—	—
detto (Jarosław-Sokal)	—	—

Kol. Gal. Lwów-Czer. Jas. em. a 300 zł. 4 pr. w srebrze

z r. 1884	92.25	93.25
z r. 1884	98.80	99.80
z r. 1886	—	—
z r. 1872	—	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	—	—
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	143.50	144.50

6. Losy.

Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. aw.	201.50	202.50
Clarego po 40 zł. m. k.	53.50	58.50
Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. mk.	—	146
Keglewicza po 10 zł. m. k.	—	—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	27.50	28
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23	23.80
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw.	60	61
Pańskiego po 40 zł. m. k.	57.25	58.25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.50	17.90
" " węg. po 5 zł.	10.80	11.20
Fundacya szpitala Arcyksi. Rudolfa po 10 zł. a. w.	23	24
Salma po 40 zł. m. k.	69.50	70.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	71	72
Pol. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw)	42.75	46
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	—	150.25
" " po 50 zł. a. w.	—	72.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	53	55
Windischgratza po 30 zł. m. k.	—	—

7. Wokale (za 3 miesiące).

Augsburg za 100 w. p. n.	—	—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—	—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—	—
Hamburg za 100 marek w. p. n.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	120.20	120.50
Paryż	47.65	47.70

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.70	5.72
pełnej wagi	5.69	5.71
Korona	—	—
30-frankówka	9.54	9.55
Rosyjski półimperyal	—	—
Talar związkowy	—	—
Srebro	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 21621 (7577 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 229 zł. 85 ct. odbędzie się na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Kałuszu w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości w h. 196 gm. Kamień objętej dłużnika Dawida Steni własnej z wyłączeniem jednakże parcel grunt. 3751, 3827/1, 4668 na dniu 17 stycznia 1896 i 19 lutego 1896 każdym razem o godz. 10 rano. Wadyum wynosi 63 zł. 50 ct.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Bernard Wittlia w Kałuszu.
Kałusz, 26 października 1895.

L. 21620 (7576 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia 4 rat po 23 zł.

75 ct. i resztującej sumy 409 zł. 66 ct. odbędzie się na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Kałuszu w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości w h. 94 gm. Petranka objętej dłużnika Abraham Bleicher własnej z pominięciem jednakże parc. grunt. 203, 204, 205, które z powyższego wykazu wydzielone zostały na dniu 17 stycznia 1896 i 19 lutego 1896 każdym razem o godz. 10 rano. Wadyum wynosi 168 zł.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiono adw. dr. Bazylego Didoczaka w Kałuszu.
Kałusz, 25 października 1895.

L. 2321 (7582 1-3)
W tut Sądzie powiatowym odbędzie się w dniach 27 listopada 1895 i 15 stycznia 1896 o godz. 10 publiczna sprzedaż licytacyjna sum 310 zł., 65 zł. i 38 zł. 50 ct. w stanie biernym realności lwh. 4, 15 i 36 gm. Kańczuga na rzecz Dawida Seitel-

bacha intabulowanych na zaspokojenie pretensyj Hindy Glangberg w kwocie 300 zł. w. a. z pn.
C-ny wywołania są 310 zł., 65 zł. i 38 zł. 50 ct., zaś wadya 31 zł., 6 zł. 50 ct. i 3 zł. 85 ct.
Blizsze warunki licytacyjne do przejrzania w sądzie.
C. k. Sąd powiatowy.
Przeworsk, 16 sierpnia 1895.

L. 15335 (7584 1-3)
W celu wydobycia na rzecz Jana Rurnego kwoty 65 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w h. 150 ks. grunt. gminy Krościenko objętej, do Antoniego Troppera należącej na 1230 zł. ocenionej na dniu 27 listopada 1895 i 30 grudnia 1895 każdym razem o 10 godzinie z rana z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także poniżej takej nastąpi.
Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacun-

kowej Resztę warunków można przejrzeć w tusąd. registraturze.
Kuratorem wierzycieli jest p. Aleksander Zaleski c. k. not. w Przemyślanach.
Z c. k. Sądu powiatowego.
Przemyślany, 16 stycznia 1895.

L. 3839 (7583 1-3)
Zawiadamia się chęć kupna mających, że w tut. sądzie powiatowym odbędzie się przymusowa sprzedaż realności Chaska Wiesensfelda lwh. 603 gminy katastr. Si-tesz na pokrycie wierzytelności Wolfa Grünblatta w dniach 27 listopada 1895 i dnia 15 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 rano. Cena wywołania 1332 zł. 31 ct.
Wadyum 134 zł.
Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.
C. k. Sąd powiatowy.
Przeworsk, 9 sierpnia 1895.

Obwieszczenie licytacji.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Żółtkwi podaje do wiadomości, że celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa, wina, moszczu winnego i owocowego w poniżej wyszczególnionych okręgach dzierżawnych na rok 1896 lub na dwa lata t. j. 1896 i 1897 ewentualnie na trzy lata t. j. od 1 stycznia 1896 do końca grudnia 1898 odbędzie się dnia 13 listopada 1895 u podpisanej Dyrekcji ustna licytacja.

Pisemne oferty ułożone wedle przepisanej formularza ostemplowane, znacznikiem na 50 ct. i zaopatrzone w wadium wynoszące 10% ceny wywoławczej mają być wniesione na ręce Dyrektora Żółkiewskiego okręgu skarbowego do dnia 12 listopada 1895 do godziny 6 po południu.

Oferty konkretne są wykluczone.

Bliższe warunki licytacyjne jakoteż wykaz miejscowości należących do pojedynczych wydzierżawić się mających okręgów dzierżawnych, mogą być przeglądane w Żółkiewskiej Dyrekcji okręgu skarbowego w godzinach urzędowych jakoteż w dotyczących nadzorach straży skarbowej.

Table with 7 columns: L. porządkowa, Okręg dzierżawny, Klasa taryfy, Przedmiot dzierżawny, C. na wywołania, Wadium, Licytacja odbędzie się, Uwaga. Rows include Białz, Niemirów, Rawa.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego Żółtkiew, dnia 23 października 1895.

L. 23463

(7511 3-3)

Ogłoszenie licytacji.

Względem wydzierżawienia poboru myta na stacyach niżej poszczególnionych na przeciąg jednego roku tj. od 1 stycznia 1896 do końca grudnia 1896, albo na dwa lata tj. od 1 stycznia 1896 do końca grudnia 1897, albo na trzy lata tj. od 1 stycznia 1896 do końca grudnia 1898.

Table with 5 columns: L. porządkowa, Nazwa, Należność od sztuki, Cena wywołania na 1 rok, Licytacja odbędzie się. Rows include Żółtkiew, Żółtkiewski.

Ubiegać się o dzierżawę poboru myta na powyższych stacyach mytniczych można zapomocą ofert ustnych i pisemnych. Oferty pisemne, do których tytułem wadium należy dołączyć szóstą część ceny wywołania, muszą być wniesione najpóźniej do godziny 9 rano dnia 14 listopada 1895 do rąk c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Żółtkwi. Przy ofercie ustnej wadium powyższe należy złożyć na ręce komisji licytacyjnej. O warunkach można dowiedzieć się w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółtkwi lub też przynależnych c. k. Nadzorach straży skarbowej.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego. Żółtkiew, dnia 23 października 1895.

L. 15231

(7549 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego przeciw Fryderykowi Müller i Filipowi Bisanzowi o zapłacenie kwoty 2323 zł. 23 ct. odbędzie się dnia 17 stycznia 1896 i 21 lutego 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 2 przymusowa sprzedaż majątności folwark Kozaczowa wyk. hip. l. 1120 objętej w 1/3 części Fryderyka Müllera, zaś w 2/3 częściach masy spadkowej śp. Gustawa Bisanza względnie oświadczonej do objęcia tej masy spadkobierców a to Fryderyka Müllera i Filipa Bisanza własnej.

Cena wywołania stanowi kwota 6110 zł, wadium zaś 10 pre. tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. dra Angermanna w Przemyślu z substytucją adw. dr. Rejsnera.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze. Przemyśl, 12 października 1895.

L. 9237

(7548 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 24 rat po 6 zł. i reszty kapitału 6 zł. 32 ct. wa. z pn. przymusowa sprzedaż realności 3 to: a) 1/4 części realności wbl. 80 ks. gr. gminy Sławna objętej Paški Łuczka ur. Łajbida własnej, b) połowy realności wbl. 86 tejże gminy objętej Kresantego Łuczka własnej i c) całej realności wyk. hip. l. 89 tejże gm. objętej Kre-

zantego Łuczka własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego właścicielskiego we Lwowie w likwidacji dnia 11 listopada 1895 i dnia 11 grudnia 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie realności te tylko za cenę wywołania tj. cenę szacunkową ad a) w kwocie 272 zł. 50 ct., ad b) w kwocie 14 zł. 50 ct., ad c) w kwocie 120 zł. w. a. lub wyżej, tejsze, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedane zostaną.

Wadium wynosi 10 pre. ceny szacunkowej. Resztę warunków, akt ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej registraturze a kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Maryana Onyszkiewicza w Zborowie. Zborów, d. 30 sierpnia 1895.

L. 1569

(7542 3-3)

W tut. Ssdzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 22 listopada 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 20 grudnia 1895 nawet poniżej takiej licytacja połowy realności według wyk. hip. l. 114 księgi grunt. gm. Kulików Maryi z Dmytrowiczów Kuryłowej własnej, na rzecz Zofii Lebedyn pto 100 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 275 zł. Wadium 27 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze. Kulików, d. 19 marca 1895.

L. 6863

(7419 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Sołotwinie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Szaże Tiegera przeciw Stefanowi Kurjez pto 18 zł. wa. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności wbl. 141 gm. kat. Poroby objętej w dwóch terminach dnia 5 grudnia 1895 i dnia 9 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem, w których realność ta przy pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, w drugim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cena wywołania 140 zł. 32 ct. Wadium 14 zł. 4 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. archiwum.

Sołotwina, 24 września 1895.

L. 5447

(7174 3-3)

W dniu 11 grudnia 1895 i w dniu 15 stycznia 1896 o godz. 10 przed południem odbędzie się w tut. sądzie w biurze nr. 52 egzekucyjna sprzedaż 1/3 części realności Maryi z Knapików Zydroniowej własnej lwh. 345 w Jasle objętej celem zaspokojenia wierzycielności wekslowej Magdaleny z Knapików lo. Górniakowej, 20. Bażykowej w kwocie 100 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 553 zł. 33 1/2 ct. aw. Wadium 55 zł. 34 ct. aw.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Gaszyński w Jasle.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Jasło, 23 września 1895.

L. 3684

(7472 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach w sprawie Maurycego Samuela w Niepołomicach przeciw Franciszkowi i Katarzynie Rybkom w Kłaju pto 100 zł. rozpisuje licytację realności l. w. h. 97 w Kłaju objętej Franciszka i Katarzyny Rybków własnej.

Licytacja ta odbędzie się w tutejszym sądzie w dwóch terminach mianowicie dnia 10 grudnia 1895 i 11 stycznia 1896 każdym razem o godz. 9 rano.

Cena wywołania 1850 zł. Wadium 185 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. adw. dr. Góra w Niepołomicach z substytucją p. Grodyńskiego w Niepołomicach. Niepołomice, d. 13 lipca 1895.

L. 11879

(6446 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Sylwestry Kozakowej przeciw Janowi, Michalinie, Władysławowi, Bolesławowi, Józefowi i Antoniemu Acedańskim o zapłacenie kwoty 3000 zł. z przyn. odbędzie się dnia 19 grudnia 1895 i dnia 23 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 8 przymusowa sprzedaż 1/24 części realności pod l. k. 42 w Przemyślu położonej wykazem hipot. l. 150) ksiąg grunt. wych dla Przemyśla objętych dłużników Jana, Michalin, Władysława Bolesława, Józefa i Antoniego Acedańskich własnych.

Cena wywołania stanowi kwota 9838 zł. 34 ct., wadium zaś 10% tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adwok. dr. St. Angermanna w Przemyślu z substytucją adw. dr. L. Peipera.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze. Przemyśl, 17 stycznia 1895.

L. 21448

(7498 2-3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzycielności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie w sumie 4799 zł. 84 ct. w. a. z należyciami dodatkowymi, dozwolona została sprzedaż egzekucyjna dóbr Lubinka I. w powiecie Tarnowskim położonych wbl. 814 ks. tab. objętych do Jana Rembacza należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tym w dwóch terminach 29 listopada 1895 i 30 grudnia 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 8100 zł. aw. poniżej której w terminie pierwszym dobra sprzedane nie będą.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadium przy licytacji złożyć się mające wynosi 810 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności przejrzeć można w Registraturze c. k. sądu obwodowego. Tarnów, 17 października 1895.

L. 36891

(7379 2-3)

W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia kosztów sporu Anieli Apolonii 2 im. z Popiołków Krzczowskiej w kwocie 57 zł. 49 ct. z pn. w dniu 19 grudnia 1895 i 27 stycznia 1896 zawsze

o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż 336/432 części realności l. k. 82 dz. IV lwh. 737 Kraków objętej.

Cena wywołania wynosi 13499 zł. 25 ct., wadium 1350 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Henryk Schoen, zastępcą adw. dr. Tadeusz Gluziński.

Kraków, 4 października 1895.

L. 6533

(7500 2-3)

Celem zaspokojenia pretensji dr. Franciszka Opydy w kwocie 200 zł. odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym miejsko-delegowanym w Wadowicach dnia 25 listopada 1895 i dnia 23 grudnia 1895 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż:

- a) 10/64 części realności pod lwh. 135, b) 2/4 części realności pod lwh. 136, c) 2/8 części realności pod lwh. 137, d) 2/8 części ciała hip. pod lwh. 138, e) 2/16 części ciała hip. pod lwh. 139, f) 2/8 części ciała hip pod lwh. 140 w Tarnawie górnej, Józefa i Katarzyny z Elżbięciaków Targoszów własnych.

Cena wywołania wynosi co do realności pod a) 586 zł. 78 ct.

pod b) 817 zł.

pod c) 11 zł. 11 ct.

pod d) 4 zł. 65 ct.

pod e) 2 zł. 58 ct.

pod f) 2 zł. 11 ct.

Wadium wynosi co do realności: pod a) 59 zł.

pod b) 82 zł.

pod c) 1 zł. 12 ct.

pod d) 47 ct.

pod e) 26 ct.

pod f) 22 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli, ustanowiono dr. Andrzeja Marka adwokata w Wadowicach.

Wadowice, 10 września 1895.

L. 13025

(7529 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę ck. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie dozwolona została w celu ściągnięcia 3 rat po 85 zł. 20 ct. wa. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Dawida Leiby 2 im. Renerta i Samuela Renerta własnej, objętej wbl. 263 ks. gr. dz. I m. Kołomyi w dwóch na dzień 26 listopada i 23 grudnia 1895 każdym razem na 10 godz. przed południem wyznaczonych terminach, że po mieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 5000 zł., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim zaś terminie także poniżej takiej zostanie sprzedana, że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie kwotę 500 zł. w. a. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uszwał licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli kurator w osobie adw. dra Kraśnickiego został ustanowionym, wreszcie, że akt opisania w moim będącej realności, wyciąg hipoteczny, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tusąd. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 21 września 1895.

L. 4115

(7543 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Łące w sprawie egzekucyjnej Banku krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim przeciw Michałowi Lityńskiemu pto 40 zł. 35 ct., 77 zł. 21 ct., 77 zł. 11 ct., 77 zł. i 1866 zł. 10 ct. w. a. z pn. przedsięwziętą przymusową publiczną sprzedaż realności wyk. hip. 118 i 357 ks. grunt. gminy kat. Byków Ortyncie objętych Michała Lityńskiego własnych, w dniach 15 listopada 1895 i 11 grudnia 1895 każdym razem o 10 godz. przed południem w zabudowaniu sądowym.

Cena wywołania wynosi 4500 zł. wa., niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadium wynosi 450 zł.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w tut. sądzie.

Łąka, 21 września 1895.

L. 12557

(7532 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Białej podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzycielności Maryi Dutkowej w kwocie 26 zł. 93 ct. z pn. odbędzie się dnia 23 listopada i 23 grudnia 1895 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy realności lwh. 31 dłużnika Jana Dobii gminy Mikuszowice własnej.

Cena wywołania 777 zł. 39 ct.

Wadium 78 ct.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowionym został kuratorem adwokat tutejszy dr. Cieszyński.

Biała, d. 8 października 1895.

OGŁOSZENIE LICYTACYI.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Wadowicach rozpisuje niniejszem celem wydzierżawienia niżej podanych stacyi mytniczych II. licytacyę za pomocą ustnych lub pisemnych ofert.

Licytacya odbędzie się w gmachu c. k. Dyrekcji dnia 14 listopada 1895 o godzinie 9 rano.

Oferty pisemne należy opieczetowane i znacznikiem stemplowym na 50 ct zaopatrzone wnosić należy najdalej do dnia 13 listopada 1895 do godziny 11 przedpołudniem na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego.

Do ofert tych dołączonym ma być jako wadyum 1/6 część ceny wywołania na rok jeden. Zauważa się, że oferty które po upływie powyższego terminu względnie po rozpoczęciu ustnej licytacji t. j. dnia 14 listopada 1895 po godzinie 9 wpłyną, uwzględnione nie będą.

Blizsze warunki tej licytacji zawarte są w rozporządzeniu wysokiej c. k. krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 12 września 1895 L. 84304, które tu oraz w c. k. Nadzorach straży skarbowej w Białej, Oświęcimie, Myslenicach Żywiec i Wadowicach tudzież w c. k. Starostwach w Białej, Żywiec, Wadowicach i Myslenicach w godzinach urzędowych przejrzeć można.

L. porząd.	N a z w a		należność od sztuki			Cena wywołania na rok jeden	Uwaga
	gościńca	stacyi mytniczej i jej własność	bydła po- ciągowego w zaprzę- gu	bydła pędzonego cięż- kiego	lekkiego		
1	Krakowski	Barwałd dolny myto drogowe za 16 kilometrów	4	2	1	1162	* Obie stacje w Izdebniku wy- dzierżawiają się łącznie
2	Krakowski	Izdebnik Nr. I. myto drogowe za 16 kilometrów	4	2	1	1310*	
3	Izdebnicki	Izdebnik Nr. II. myto drogowe za 16 kilometrów	4	2	1		
4	Krakowski	Lipnik (Góra) myto drogowe za 8 kilometrów	2	1	1/2	821	
5	Myslenicki	Lubień myto drogowe za 16 kilometrów	4	2	1	1375	
6	Podtatrzański	Okrajnik myto drogowe za 16 kilometrów	4	2	1	105	

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego. Wadowice, dnia 21 października 1895.

L. 21452

Obwieszczenie licytacji.

(7521 2-3)

Przemyska c. k. Dyrekcya okręgu skarbowego podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż celem wydzierżawienia wyszczególnionych w zapodanym poniżej spisie rządowych stacyi mytniczych w przemyskim c. k. okręgu skarbowym przy pierwszej licytacji na dniu 21 i 22 października 1895 upadłych, odbędzie się w podpisanej c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego dnia 14 listopada 1895 druga licytacya tak ustna jakoteż i za pomocą ofert pisemnych pod warunkami reskryptem wysokiej c. k. krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 12 września 1895, L. 84304 ogłoszonymi.

Oferty mają być wniesione do Dyrektora przemyskiego okręgu skarbowego najdalej do godziny 12 w południe, dnia dzień licytacji poprzedzającego t. j. do dnia 13 listopada 1895 i muszą być ściśle zastosowane do formularza ofert pisemnych zapodanego w powo- łanym reskrypcie wysokiej c. k. krajowej Dyrekcji skarbu, do których wadyum w gotówce lub w papierach wartościowych dołączone i na kopercie wraz z oznaczeniem stacyi my- tnicznej zapodane być ma.

Reszta warunków licytacyjnych może być przegladnięte przed licytacyą w przemy- skiej c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w godzinach urzędowych, jakoteż w Nadzorze c. k. straży skarbowej w Przemyśle, Mościskach, Babieach i Jaworowie.

W Y K A Z

rządowych stacyi mytniczych w przemyskim c. k. okręgu skarbowym, których wydzierżawienie na czas od 1 stycznia 1896 do końca grudnia 1898 w drodze publicznej licytacji rozpisuje się.

L. porząd.	N a z w a		Należność od sztuki			Cena wywołania na rok	Licytacya odbędzie się
	stacyi mytniczej	gościńca	bydła po- ciągowego w zaprzę- gu	bydła pędzon. cięż- kiego	lekkiego		
1	Jazów nowy	krakowski	4	2	1	788	w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Przemyśle dnia 14 listopada 1895 od godziny 9 rano do 12 w południe * Wszystkie cztery stacje mytnicze w Przemyśle wy dzierżawiają się łącznie.
2	Laszki gościńc.	przemyski	4	2	1	1005	
3	Przemyśl Nr. I	dobromilski	4	2	1		
4	Przemyśl Nr. II	przemyski	4	2	1	12228*	
5	Przemyśl Nr. III	dobromilski	4	2	1		
6	Przemyśl Nr. IV.	przemyski	4	2	1		

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego. Przemyśl, dnia 25 października 1895

L. 3872

(7556 2-3)

W dniach 19 listopada i 20 grudnia 1895 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie publiczna licytacya połowy realności Leona Czyża własnej położonej wyk. hip. l. 25 księgi grun- towej gminy Chłopice objętej, na zaspokojenie pretensyj Maryi Goliczowej w kwocie 29 zł. 65 ct. w. a. i innych.

Cena wywołania 1723 zł.
Wadyum 172 zł. 30 ct.
Przy drugim terminie zostanie powyż- sza realność także niżej ceny wywołania sprzedaną.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli

ustanowiono adw. Dr. Zembatego w Jarosła- wiu.

Protokół oszacowania oraz bliższe wa- runki licytacyjne przejrzeć można w tusado- wej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy. Jarosław 24 września 1895.

L. 11977

(7555 2-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Sanoku podaje do wiadomości, że w celu za- spokojenia wierzytelności Gerschona Hagera w kwocie 353 zł. z pn. odbędzie się w za- budowaniu tegoż sądu w sali Nr. 33 w dniach 22 listopada 1895 i 20 grudnia 1895

każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności wyk. hip. l. 146 i 151 ks. gr. gminy Załuż objętych własność Eliasza Bravera stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 750 zł., niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 75 zł. Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu licytacji uwiadamia się strony interesowane, a tych wierzycieli, któ- rzyby dopiero po dniu 2 sierpnia 1895 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego hi- potekę uzyskali, lub którymy uchwała ni- niejsza lub późniejsza w tej sprawie zapasę mające z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone, nie mniej wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie adw. dr. Fla- kowicza jako też za pomocą niniejszego edyktu. Sanok, dnia 9 września 1895.

L. 8180

(7538 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu po- daje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 1/4 części realności w Kwazenie po- łóżonej, wedle wyk. hip. 30 ks. gruntovej tejże gm. dłużnika Waśka Feczyszaka wła- snej, na zaspokojenie pretensyj Leiby Löwen- thala w kwocie 16 zł. 50 ct. a. w. z pn. dnia 12 grudnia 1895 i dnia 23 stycznia 1896 zawsze o godz. 10 a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunko- wej 105 zł. 50 ct. na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 10 zł. 55 ct.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutej- szej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymy uchwała licytacyjna przed termi- nem z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, lub którymy po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 2 czer- wca 1895 do tabuli weszli kuratorem pana Antoniego Richtera z Dobromila i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy. Dobromil, 30 czerwca 1895.

L. 8120

(7442 2-3)

Dnia 9 grudnia 1895 i dnia 9 stycznia 1896 o 10 rano odbywać się będzie w tu- tejszym Sądzie egzekucyjna sprzedaż połowy realności N. k. 864 w Nowymtargu objętej wyk. hip. l. 2854 na 50 zł. oszacowanej An- toniny Baraniakowej własnej celem zaspokojenia wierzytelności Samu- la Hammerschlaga w kwocie 48 zł. 16 ct. w. a. z przynależ- nościami.

Cena wywołania 50 zł.
Wadyum 5 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony Dr. Ernest Geissler adwokat w Nowymtargu.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w Re- gistraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy. Nowytsarg, dnia 17 września 1895.

L. 52778

(7452 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyj 2500 zł. z pn. odbędzie się dnia 12 grudnia 1895 i dnia 16 stycznia 1896 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Rudol- finy Piotrowskiej wedle whl. 989 I. gm. kat. Lwów należącej realności pod l. k. 1176 1/4 we Lwowie położonej.

Na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania 15.360 zł. 80 ct. lub przynajmniej za tę cenę, na drugim zaś terminie nawet niżej ceny wywołania 15.360 zł. 80 ct. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 1536 zł. złożona być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w regi- straturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno naresz- cie, że dla nieobecnych wierzycieli Sary Hübel i Biny Hasch tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabular- nego, to jest po dniu 5 Września 1895 rze- czowe prawa do wspomnianej realności na- byli, lub którymy uchwały sądowe ninie- szej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakie- gobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. Dr. Kostrakiewicz kuratorem, a jego zastępcą adw. Dr. Diamand mianowany zo- stał.
Lwów, dnia 12 października 1895.

L. 8849

(7540 2-3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 15 listopada 1895 powyżej ce- ny szacunkowej, zaś dnia 20 grudnia 1895 nawet poniżej takowej licytacya połowy realności wyk. hipot. l. 475 i całych realności wyk. hip. l. 224 i 499 gm. Jaktorów Anto- niego Rybaka własnych na rzecz Abła Stol- zenberga pto 30 zł. z pn.
Cena wywołania 248 zł.
Wadyum 25 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusad. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca po- bytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Szymona Czestynskiego.

C. k. Sąd powiatowy. Gliniany, 27 sierpnia 1895.

L. 6596

(7517 2-3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyn- skim celem zaspokojenia wierzytelności Jana i Franciszka Borowców oraz Magdaleny Go- rzelec w kwocie 225 zł. wa. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 0 w Budziwoju położonej whl. 352 ks. gł. gm. kat. Budziwoj objętej, na imię Jana Kukli w 2/3 częściach zainstabulowanej w dniach 25 listopada i 23 grudnia 1895 każdym razem o 10 godz. przed południem.
Cena wywołania 445 zł. 49 ct.
Wadyum 45 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w są- dzie można przejrzeć.
Tyczyn, d. 30 września 1895.

L. 29176

(7459 2-3)

W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytel- ności c. k. centr. Banku kredytowego ziem- skiego w Wiedniu w kwotach 887 zł. 94 ct., 887 zł. 94 ct., 877 zł. 94 ct. i 26381 zł. 9 ct. w dniu 11 grudnia 1895 i 15 stycznia 1896 zawsze o godz. 11 rano przymusowa sprzedaż dóbr Chorowice wyk. hipot. l. 421 objętych w powiecie Skawieńskim położonych Józefa Lilienthala własnością będących.

Cena wywołania wynosi 64413 zł. 50 ct. w. a.
Wadyum 6500 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Münz a jego zastępcą adw. dr. Judkiewicz.
Kraków, 27 września 1895.

L. 4758

(7545 2-3)

Celem zaspokojenia pretensyj Banku krajowego królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim księstwem krakowskim w kwotach 3 zł. 82 ct., 26 zł. 09 ct., 26 zł. 8 ct., 25 zł. 95 ct. i 251 zł. 37 ct. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 29 listopada i 31 grudnia 1895 zawsze o godzinie 10 rano przymusowy publiczny przetarg realności w Sobolówce położonej według whl. 365 księgi gruntovej gminy katastralnej Rozwał dłużnika Mathiasa Rech i realności objętej wykazem hipotecznym l. 582 gminy katastralnej Rozwał Jakóba Heinbergera własnych. Poręczne wy- nosi 10%, ceny wywołania w kwocie 100 zł.

Blizsze warunki, akt ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusadowem archiwum

C. k. Sąd powiatowy. Olesko, 30 września 1895.

L. 3124

(7579 2-3)

W dniach 31 października 1895 i 13 listopada 1895 zawsze o godz. 10 rano od- będzie się celem zaspokojenia wierzytelności Isaaka Grünspana w kwocie 300 zł. wa. w sądzie tutejszym licytacya realności wykaz hip. l. 88 gminy kat. Mościska objętej dłu- żników Leona i Rozalii małż. Dziurzyńskich własnej.

Cena wywołania 801 zł 40 ct, poręczne 80 zł 14 ct.

Kuratorem wierzycieli c. k. notaryusz Krokowski w Mościskach.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny i aktów do przejrzania w sądzie.
C. k. Sąd powiatowy. Mościska, dnia 31 marca 1895.

L. 7861

(7564 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przed- sięwzięnie cel-m zaspokojenia sum 37 zł. i 27 zł. wa. z pn. przez Bericha Ingberga przeciw Karolowi Kapelanowi wywalczonych w tusadowej kancelaryi w dniach 19 grudnia 1895 i 24 stycznia 1896 każdakrotnie o go- dzinie 10 przed południem przymusową li- cytacyę 1/2 realności l. wykazu hip. 61 i 1/4 części realności wyk. hip. l. 60 w Nawaryi dłużnika Karola Kapelana własnych.

Ceny wywołania stanowi wartość sza- cunkowa pierwszej realności 10 zł., a drugiej 85 zł.

Wadyum wynosi 1 zł. i 8 zł. 50 ct.
Na pierwszym terminie realności rze- czone tylko za lub wyżej cen szacunkowych, na drugim zaś także niżej takowych sprze- dane zostaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Filipa Simona ze Szczerca.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w tusadowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy. Szczerzec, dnia 23 września 1895.

L. 65967/I (7196 3-3)

Gmina m. Lwowa wydzierżawia folwark „Wulka kapitańska“ w powiecie lwowskim w obrębie gminy Hołsko małe położony, wraz z gruntami w łącznym obszarze około 46 morgów 1200⁰, z czego przypada 1312⁰ na ogród, 15 morgów 705⁰ na rolę, 29 morgów 1161⁰ na łąki a 478⁰ na pastwisko, na okres dwunastoletni a to od 24 czerwca 1896 roku począwszy.

Wydzierżawiająca folwark Gmina miasta Lwowa zastrzega sobie atoli prawo wcześniejszego rozwiązania kontraktu mianowicie już po pierwszych trzech latach dzierżawy za wynagrodzeniem dzierżawcy które wynosić będzie 20% opłacanego czynszu za każdy rok następny aż do ustanowionego dwunastoletniego terminu expiracyi jeżeli dzierżawca ustąpi w 4, 5, lub 6 roku dzierżawy, 15% jeżeli ustąpił w 7, 8 lub 9 roku, a 10% w razie ustąpienia dzierżawcy w 10 lub 11 roku dzierżawy.

Publiczna licytacja za pomocą ofert pisemnych odbędzie się dnia 13 listopada 1895 roku t. j. we wtorek o godz. 11 przed południem w biurze I Departamentu Magistratu.

Cenę wywołania ustanawia się na kwotę 732 zł. t. j. siedemset trzydzieści dwa złote aw. tytułem rocznego czynszu dzierżawy, wadyum zaś w wysokości ofiarowanego czynszu dzierżawnego.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w biurze I Departamentu Magistratu w godzinach urzędowych.

Magistrat król. stoł. miasta Lwów, 22 września 1895.

L. 57213 (7560 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie poleja do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Banku krajowego we Lwowie przeciw Sarze Brill i nieletnim Sabinie Brill i Markusowi Dawidowi dw. im. Brill o zapłatę kwot 499 zł. 3 ct., 498 zł. 85 ct., 498 zł. 67 ct. i 14935 zł. 3 ct. z pn. odbędzie się dnia 19 grudnia 1895 i dnia 23 stycznia 1896 każdym razem o godzinie 11 przed południem w tus. sali rozpraw przymusowa sprzedaż realności l. k. 450¹/₄ we Lwowie położonej wyk. hip. l. 400 dz. I ks gr. dla miasta Lwowa objętej Sary Brill i małoletnich Sabinie Brill i Markusowi Dawidowi dw. im. Brill własnej a dla powyższych wyszczególnionej pretensji wedle wyk. hip. 400 I poz. 21 karty C za hipotekę służącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 47000 zł., wadyum zaś 4700 zł. Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono adw. dr. Tadeusza Sołowija z substytucją adwok. dr. Augusta Łozińskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisaną przynależności i wyciąg tabularny można przejrzeć w godzinach urzędowych w tus. registraturze.

Lwów, dnia 19 października 1895.

L. 8653 (7575 1-3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 15 listopada 1895 powyżej

cenę szacunkowej, zaś dnia 20 grudnia 1895 nawet poniżej takowej licytacja połowy realności wyl. 10 i całej realności wyl. 87 gminy Hanaczówka objętych Izraela Weisera własnych, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Glinianach pto 600 zł. z pn.

Cena wywołania 343 zł., wadyum 34 zł. 30 ct

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Szymona Czestyskięgo.

C. k. Sąd powiatowy.

Gliniany, dnia 28 sierpnia 1895.

Zl. 6351 (7519 2-3)

AVISO

Behufs Sicherstellung der contractlichen Verfrachtung militär ärarischer Güter einschliesslich jener der k. k. Landwehr auf Strecken zu Lande, sowie in den Garnisonsorten und zu den Cantonierungsstationen im Bereiche des 11 Corps für das Jahr 1896 wird am 13 November 1895 um 10 Uhr vormittags, betreffs Streckenverfrachtung im Amtlocale des Militär Verpflegs-Magazins in Lemberg, in Betreff der Locovorführung in den Amtlocalien der bezüglichen Militär-(Landwehr) Stations-Commanden eine öffentliche Verhandlung mit Entgegennahme schriftlicher Offerte stattfinden.

Die näheren Bedingungen sind in der Kundmachung, welche im Nr. 250 dieses Blattes vom 30 October, 1895 vollinhaltlich verlaubar wurde, enthalten.

Von der k. und k. Intendantz des 11 Corps. Lemberg, am 26 October 1895.

L. 7610 (7573 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Leopolda Rajewicza w kwocie 32 zł. publiczną egzekucyjną sprzedaż sumy 75 zł. z pn. w stanie biernym realności wyk. hipot. l. 59 gm. Dominikowice objętej, Wawrzyńca Hałgasa i spółn. własnej, na rzecz dłużnika Władysława Turskiego zaindebultowanej na dzień 26 listopada 1895 i na 24 grudnia 1895 każdym razem o godzinie 10 rano w Gorlicach.

Cena wywołania 79 zł. 13 ct. Wadyum 8 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dr. Neumanna.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Gorlice, d. 30 września 1895.

L. 8367 (7574 1-3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 15 listopada 1895 nawet poniżej ceny szacunkowej relicytacja połowy realności według wykazu hip. l. 157 Samuela Margulies i masy spadkowej bl. p. Sprincey Margulies własnej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Glinianach pto 96 51 ct. z pn.

Cena wywołania 25 zł., wadyum 2 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

Dla nieznanego z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych kurator w osobie Szymona Czestyskięgo ustanowionym został.

C. k. Sąd powiatowy.

Gliniany, dnia 22 sierpnia 1895.

K. u. k. Reichs- (gemeinsames) Kriegs-Ministerium.

(Abthg. 13, Nr. 1865 von 1895.)

Z. 1865

7483

Kundmachung.

Das Reichs- (gemeinsame) Kriegsministerium beabsichtigt, die im angefügten Verzeichnisse I angeführten Bekleidungs- und Ausrüstungsorten aus Leder, welche den vierten Theil des normalen Erfordernisses für das Jahr 1896 bilden, bei Kleingewerbtreibenden zu beschaffen.

Als Richtschnur für die Bewerber um eine diesfällige Lieferung haben folgende Bestimmungen zu gelten:

1. An der Lieferung dürfen sich nur in Österreich Ungarn ansässige, mittelst Gewerbescheines der Gewerbebehörde zur selbständigen Ausübung des betreffenden Gewerbes befugte Meister betheiligen, welche die betreffenden Artikel thatsächlich in der eigenen Werkstätte erzeugen.

2. Jeder solche Kleingewerbtreibende kann nach freier Wahl entweder selbständig, oder als Mitglied eines Verbandes Kleingewerbtreibender an der Lieferung sich betheiligen.

Im ersteren Falle hat er das nach dem unten ersichtlichen Formulare A. verfasste Offert selbst einzubringen.

Kleingewerbtreibende, welche zur Ausführung der Lieferung zu einem Verbandsvereinigen, haben zunächst einen Bevollmächtigten fürzuwählen, von welchem sodann das nach dem erwähnten Formular verfasste Offert nebst einem Verzeichnisse der von ihm vertretenen Kleingewerbtreibenden einzusenden ist.

Das Formular zu diesem Verzeichnisse ist unter B. gleichfalls angeschlossen.

3. Die auf dem Offerte, beziehungsweise Verzeichnisse, beizubringende Bestätigung über die Berechtigung zur selbständigen Ausübung des betreffenden Gewerbes ist in Orten, in welchen sich die Gewerbebehörde befindet, bei dieser, in anderen Orten bei der Gemeindevorsteherung einzuholen.

Offerte (Verzeichnisse), welche diese Bestätigung nicht enthalten, bleiben unberücksichtigt.

Ist ein Bevollmächtigter sowohl von einem Verbandsverbande von Schuhmachermeistern, als

auch von einem Verbandsverbande von Riemer-, Sattler- etc Meistern als Vertreter bestimmt, so hat er sowohl für die Schuhmachermeister, als auch für die übrigen Meister je ein abgeordnetes Offert nebst Verzeichnisse einzubringen.

4. Kleingewerbtreibende, welche einem Verbandsverbande als Mitglied angehören, dürfen nicht auch gleichzeitig einzeln offerieren.

Ebenso darf kein Kleingewerbtreibender zweien oder mehreren Verbandsverbänden zugleich angehören.

5. Die mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen Offerte haben spätestens bis 9 December 1895, 12 Uhr mittags, bei der Intendantz jenes Militär-Territorial-Bereiches einzulangen, in welchem die Kleingewerbtreibenden (der Bevollmächtigte eines Verbandes) ansässig sind.

Diese Intendantzen sind:

Die Intendantz des 1 Corps in Krakau.	Die Intendantz des 9 Corps in Josefstadt.
2 „ Wien.	10 „ Przemysl.
3 „ Graz.	11 „ Lemberg.
4 „ Budapest.	12 „ Hermannstadt.
5 „ Pressburg.	13 „ Agram.
6 „ Kaschau.	14 „ Innsbruck.
7 „ Temesvar.	„ Militärcommandos in Zara.
8 „ Prag.	

Verspätet einlangende, sowie telegraphisch gestellte Offerte werden nicht berücksichtigt.

6. Von der Vorlage von Probenmustern und vom Erlage einer Caution wird abgesehen.

7. Der Geldwert einer Lieferungspartie wird sich nach der Gesamtzahl der um Lieferungen sich bewerbenden Kleingewerbtreibenden im Verhältnisse zum ausgeschriebenen Lieferquantum richten.

Bei den Fussbekleidungen behält sich das Reichs- (gemeinsame) Kriegsministerium — im Einklange mit dem Wortlaute des Offertsformulars — vor, die Gattungen und Grössenklassen der von den einzelnen Kleingewerbtreibenden (Verbandsverbänden) zu liefernden Fussbekleidungen bei der Bestellung selbst zu bestimmen.

Leichte Schuhe werden nur solchen Offerenten zugewiesen, welche im Offerte speciell erklären, auch diese Gattung Fussbekleidungen liefern zu wollen.

8. Die zu liefernden Sorten müssen von den mit Lieferungen betheiligten Kleingewerbtreibenden in der eigenen Werkstätte erzeugt werden.

Die Überlassung (Cession) der zugewiesenen Lieferung an andere Personen, sei es gegen Entgelt oder unentgeltlich, ist nicht gestattet und würde zur Folge haben, dass die betreffenden Sorten von der Übernahme ausgeschlossen werden.

9. Zur Orientierung über die Preisverhältnisse dient das angefügte Verzeichnisse II, aus welchem die gegenwärtig für die Heereslieferungsgesellschaften gültigen Preise zu ersehen sind.

Höhere Preise als diese können nicht bewilligt werden.

10. Die Ablieferungsorte und Ablieferungstermine für die zugewiesenen Sorten werden bei der Lieferungszuweisung, welche thunlichst im Jänner 1896 erfolgt, bekanntgegeben werden.

Grundsätzlich wird als Ablieferungsort jenes Monturdepot bezeichnet, welches dem Wohnorte des betreffenden Lieferanten am nächsten liegt.

Die Ablieferungstermine werden in den Zeitraum vom 1 Mai bis 31 Juli 1896 fallen.

Um die Ablieferung möglichst zu erleichtern, werden für Kleingewerbtreibende aus Ortschaften, welche von einem Monturdepot besonders weit entfernt sind, nach Zulässigkeit näher gelegene Übernahmestellen errichtet.

11. Die einzuliefernden Sorten müssen sowohl hinsichtlich der Qualität des Materials, als auch der Form, der Dimensionen, des Gewichtes und der Confection den bei den Monturdepots befindlichen ärarischen Mustern vollkommen entsprechen.

Diese Muster sammt Beschreibungen und Zeichnungen und zu den Fussbekleidungen auch die Zusebnidepatronen können bei den Monturdepots Nr. 1 in Brünn, Nr. 2 in Budapest, Nr. 3 in Graz, Nr. 4 in Kaiser-Ebersdorf eingesehen beziehungsweise gegen Bezahlung bezogen werden.

Betreffs des Rohrplattenstoffes zu Kalbfell- und Patronen-Tornistern wird auf die diesfällige Bemerkung im Verzeichnisse I speciell aufmerksam gemacht.

Schuhmachermeister eines Ortes, welche sich über die muster-mässige Herstellung der Militärbeschuhungen näher informieren wollen, können hiezu aus ihrer Mitte einen Meister an das nächste Monturdepot absenden, welches demselben die diesfalls erforderlichen Unterweisungen erteilen wird.

12. Die Benützung von Maschinen ist gestattet. In jedem Falle müssen aber die Fussbekleidungen durchaus genäht sein.

13. Betreffs der Visitierung der eingelieferten Fussbekleidungen wird bemerkt, dass vorerst die innere Beschaffenheit derselben stichweise durch Auftrennen von einem Procent (mindestens aber eines Pares) einer jeden Lieferungspartie nach Wahl des übernehmenden Officiers untersucht wird.

Ist bei der stichweisen Untersuchung kein Anstand vorgekommen, so wird zur Visitierung der ganzen Lieferungspartie geschritten, wobei ein Zertrennen der Fussbekleidung nicht mehr stattfindet.

Treten bei der stichweisen Visitierung Mängel in der inneren Beschaffenheit zutage, welche die Musterwidrigkeit der untersuchten Stücke zweifellos darthun, so wird die ganze Lieferungspartie sofort zurückgewiesen.

Ergibt sich jedoch bei der Stichprobe bezüglich der Muster-mässigkeit der untersuchten Stücke ein Zweifel, so wird die stichweise Visitierung auf die doppelte, nach Umständen selbst auf die dreifache Procentzahl (mindestens aber auf 2 bis 3 Paare) ausgedehnt.

Die anlässlich der stichweisen Visitierung zertrennten Stücke werden, wenn deren Untersuchung keinen die Zurückweisung begründenden Anstand ergeben hat, auf Kosten des Ärars wieder hergestellt.

Sonst werden diese Stücke in zertrenntem Zustande dem Lieferanten zurückgestellt, ohne dass diesem hieraus ein Ersatzanspruch erwächst.

Rüstungs- und Reitzeugsorten werden Stück für Stück untersucht.

14. Sorten, welche bei der Visitierung als nicht muster-mässig befunden werden, oder welche bis zum festgesetzten Lieferungstermine nicht abgeliefert werden, sind von der Übernahme ausgeschlossen.

15. Falls ein Kleingewerbtreibender (Verband) die Zurückweisung von Sorten für nicht begründet hält, so ist er berechtigt um eine unparteiische Commission anzusuchen. Das bezügliche Ansuchen ist spätestens binnen 14 Tagen vom Tage der Zurückweisung bei jenem Corpscommando einzubringen, in dessen Bereich das Monturdepot (die Übernahmestelle) sich befindet, welches die Sorten zurückgewiesen hat.

Die unparteiische Commission, deren Zusammentritt das erwähnte Corpscommando zu veranlassen hat, besteht aus einem Stabsofficier des Truppenstandes als Präses, aus zwei Hauptleuten (Rittmeistern) des Truppenstandes, aus einem Militärintendanturbeamten und aus drei Sachverständigen des Civilstandes, von welchen einen der Lieferant, einen das übernehmende Monturdepot (beziehungsweise die Corpsintendantz, in deren Bereich die betreffende Übernahmestelle sich befindet) und einen das Handelsgericht — über Ersuchen des Corpscommandos — zu bestimmen hat.

Ist das Handelsgericht nicht in der Lage, einen Sachverständigen namhaft zu machen, so hat sich das Corpscommando diesfalls an die betreffende Handels- u. Gewerkekammer zu wenden.

Der von der Mehrzahl aller Commissionsmitglieder über Annahme oder Zurückweisung der Sorten — unter Zugrundelegung der Lieferungsbedingungen — gefasste Beschluss ist dergestalt als eine endgiltige Entscheidung anzusehen, dass keinem Theile eine weitere Beschwerdeführung weder im administrativen noch im Rechtswege zusteht.

Die Kosten der unparteiischen Commission treffen in dem Falle, wenn sämtliche der Commission vorgewiesenen Sorten als zur Annahme nicht geeignet erklärt werden, den Lieferanten, im andern Falle aber, das heisst, wenn sämtliche Sorten übernommen werden, das Militärärar.

Wird jedoch bloss ein Theil der vorgewiesenen Sorten für nicht geeignet erklärt, so hat der Lieferant von den Gesamtkosten der unparteiischen Commission nur eine dem Lieferwerte dieser für nicht geeignet erkannten Sorten entsprechende Quote zu tragen.

Wien, am 18 October 1895.

Jedwabne materye

balowe 35 ct.

za metr aż do zł. 14.65 w mojej fabryce.

jakoteż jedwab Henneberga czarny, biały, kolorowy od 35 ct. do zł. 14.65 (około 240 rozlicznych jakości i 2000 różnych barw i deseni itd.) czarne, białe i kolorowe od 45 ct. do zł. 11.65.

Jedwabno damasty	od zł. —.65 do 14.65	Jedwabne bengaliny	od zł. 1.20 do 6.30
Jedw. materye włos. na suknie	" 8.65 " 42.75	Jedwabne grenadyny	" —.80 " 7.65
Jedwabne fulary	" —.60 " 3.35	Jedwabne Faille francaise	" 1.45 " 6.80
Jedwabny atlas dla masek	" —.35 " 1.90	Jedwabna Surahs	" —.80 " 8.80
Jedwabne Merveilleux	" —.45 " 4.85	Jedwabny ful r japoński	" —.80 " 3.35
Jedwabne materye balowe	" —.35 " 14.65	Jedwabne Crep de Chine	" 1.35 " 6.65

Jedwab Armures, Merveilleux, Duchesses etc. Cristallique, Moire antique, Moscovito, Marcellines, jedwabne koldry i materye na chorągwie — wolne od portu i eta do domu. — Wzory odwrotnie. — Listy do Szwajcaryi kosztują 10 ct., karty 5 ct.

Fabryka jedwabiu G. Henneberga w Zurychu, c. k. dostawca nadworny.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Majątki ziemskie na sprzedaż: 1) Cztery kilometry od Tłumacza, obszar 1150 morgów z lasem rębny wartości 40.000 zł. z bardzo dobrymi budynkami gospodarczymi i z komfortem urządzonym domem mieszkalnym i inwentarzem, ewentualnie z urządzeniem domowym — 2) Dwa kilometry od Tłumacza obszar 446 morgów, z bardzo dobrymi budynkami gospodarczymi i domem mieszkalnym oraz inwentarzem, graniczący bezpośrednio z pierwszym, każdy z osobną lub łącznie — 3) Cztery kilometry od Przemysła, obszar 262 morgów, z bardzo dobrymi budynkami i domem mieszkalnym. — Bliższa wiadomość w kancelarii adw. dr. Leszka Majewskiego we Lwowie, ul. Kopernika 1. 18 i Zarząd dóbr Podborce, poczta Stryj. 1286

Zarząd hotelu „George“ (J. M. Hoffmann)

ma zaszczyt niniejszem Szanowną P. T. Publiczność zawiadomić o zmianie kuchmistrza, który hotelową kuchnię prowadzić, zamówienia na obiady, kolacje jakoteż wesela przyjmować będzie i wsze kiel starań dołoży, ażeby Szanowną P. T. Publiczność po każdym względem zadowolił. Przytem poleca zarząd hotelu najstarszy i najobficiej zaopatrzony skład doborowych krajowych i zagranicznych win łaskawym względem P. T. Publiczności 1258

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem centa, tłustym petitem dwa centy.

Pracownia stolarska Włodzimierza Kruka we Lwowie, ul. Garniearska 1. 7, ma gotowe sypialnie, stoły, biura — oraz wykonywane wszelkie meble i inne roboty stolarskie. 1245

Ważne dla prowincyi. Wszelką garderobę poleca tanio handel Jaszczyszyna we Lwowie w gmachu teatralnym. 1273

Paniem poszukuje pracownia krawiecka M. Chomińskiej, ul. Krakowska 20.

Wdowiec bez zajęcia, ojciec 4ga drobnych dzieci, prosi o jakiegokolwiek zajęcie, byleby mógł takowe wyżywić. Homnicki, ul. Kamińskiego

Wszelkie roboty rysownicze, jakoto portrety, dyplomy, napisy, karty tytułowe itp. wykonuje znany rysownik. Wiadomość w Administracji Gazety Lwowskiej.

Korzystnie do sprzedania

z powodu wyjazdu właścicieli **dwadzieścia domów w Lisku** (jeden szwajcarski) z ogrodem, nowe, doskonale w zrab budowane, urządzone z wykwintem. przynoszące rocznego czynszu 400 zł. (wolne od podatku 11 lat). Wiadomość pod adresem W. Jeleński, inżynier powiatowy w Gródku. Cena 6500 zł.

Syriusz Artur Kościcki

Lwów, ulica O-solińskich 1. 11, filia ul. Trzeciego Maja 1. 2 poleca czekolady Mentier i Sucharda ćwierć kilo od 35 ct. do zł. 1.10. czekoladki od 1 do 12 ct. 756

Jedynie nieszkodliwe są tutaj wyroby S. W. Niemojowskiego odznaczone medalami, które wszędzie nabyć można. 2

Skład fabryczny artykułów japońskich

Hamel i Feigl
Lwów, ul. Sykstuska 6.

Skład fabryczny przyrządów gimnastycznych

Hamel i Feigl
Lwów, ul. Sykstuska 6.

BIURO EQUITABLE

ulica Czarnieckiego 1. 4 534 udziela wyjaśnień co do nieprzebiegniętej przez żadne inne Towarzystwo tontyny zysków przy ubezpieczeniach życiowych

Für Briefmarken-Sammler

gebrauchte M. u. Ganz: Soruth, Nepal, Pooneh, Ihalawar, Sirmoor, Holkar, Kaschmir, Deccan, Cochin, Ihind Alwar, Nabha, Travancore etc. — 40 verschiedene fl. 3 — 12 verschiedene kr. 45. 23 verschiedene fl. 1 80 gibt ab: F. Scherbauer, München, Sonnenstrasse 13. 1289

Skład materiałów budowlanych Leona Distlera

Lwów (Grand Hotel) poleca po cenach najtańszych: cement portlandzki, wapno hydrauliczne, posadzki ste ngutowa, piec kaflowe ogniotrwałe, drewno, rury i nasadki kominowe, papa dachowa i płyty izolacyjne, cegły i płyty ogniotrwałe, łupki, dachówki falcowane kłozety angielskie, syfony kanałowe, ściekowe i pi-suarowe i t. d. 1204

Rok założenia 1855.

TADEUSZ MIŁASZEWSKI zegarmistrz

Lwów, ul. Akademicka 3.

poleca swój skład zegarków kieszonkowych, stołowych, ściennych, schwarzwaldzkich i podróży.

Każda sprzedaż i naprawa pod gwarancją. 1185

Na zimę i dżdżyste powietrze poleca handel

Karola Bałabana

czystą st rą uznaną na Wystawie krajowej za najlepszą, prawdziwą żytną wódkę bez cukru i bez anyżu

BALLABANÓWKE

w skutkach higienicznych wyrównywa najzupełniej koniak, 2 butelki 5 kilogr. Zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą, 1170

Dla amatorów fotografii

wszelkie przybory

jako to:

papier albuminowy, celuidynowy, ciecze, szkła, chemikalia i t. d.

mają na składzie po najtańszych cenach

Hamel i Feigl

Lwów, ul. Sykstuska 6.

Karol Bałaban we Lwowie

poleca w najlepszych jakościach po najtańszych cenach 1209 kawę, herbatę chińsko-rossyjską i rum bremski.

K a w a :		Herbata:	
4 ³ / ₄ kl. Portorico	zł. 9.—	ciemno naciągająca z miłą wonią.	
" Cuba gruboziarnista	" 9.50	1/2 klgr. Congo	zł. 1.60
" Ceylon	" 10.—	" Souchong	" 2.—
" Ceylon gruboziarnista	" 10.40	" Familijnej	" 3.—
" Ceylon najprzedniejsza	" 10.70	" Melange de Moseau	" 4.—
" Mocca arabska	" 10.70	" Melange de Londre	" 4.—
" Jawa złota gruboz.	" 10.70	" Wysiewek	" 1.60

Zlecenia z prowincyi uskuteczniają się bezwzględnie.

Lwowska fabryka asfaltu i tektur ulepszonych ogniotrwałych S. Szeligi Łyszkiewicza

we Lwowie, ul. św. Marcina 1. 29,

asfaltową masę w gorącym stanie do izolowania murów od wilgoci, tekturę ulepszoną ogniotrwałą do krycia dachów wysokich gatunków, rala 10 metrów kwadr. od zł. 2 do 350,

asfaltowe elastyczne płyty izolacyjne,

Lak asfaltowy świecący do konserwacji dachów tekturowych, żelaza i drzewa.

Smole angielską bezwodną.

Fabryka osusza asfaltem jako jedynym środkiem znanym dotąd w budownictwie najbardziej zawilgocone ściany w mieszkaniach.

Niszczy gorącym asfaltem zastarzały grzybek drzewny.

Fabryka wykonuje w całym kraju swoimi ludźmi pokrycia dachowe i tekturowe, oraz reparacje tychże. Metr kwadratowy po 45 do 75 ct. — Długoletnią trwałość poręcza się.

Najtańsze źródło zakupna w Galicyi.

Także na raty.

Na obecną porę

nadeszły już wielkie transporta dywanów, chodników, dywanów dla jadalni i pokoi dziecięcych, ściennych, kościelnych i przed ołtarze. Nadto portyery wełniane, firanki koronkowe, koldry, kocyki do podróży, dery na konie i sanki, wreszcie kapy na łóżka i stoły po bardzo niskich cenach.

Wielki wybór prawdziwych dywanów perskich i smyrnńskich. Zadzziwiająco tanie artykuły dekoracyjne chińskiego i japońskiego wyrobu.

Codziennie otrzymujemy nowe posyłki do różnych działów naszego magazynu, jako to bluzki, ko-siurny, szlafroczyki, kapelusze damskie i dziecięce, płaszczyki, sukienki dziecięce i ubrania dla chłopczyków, bieliznę Jägera, wyroby włóczkowe, rekawiczki, ponozochy, kalosze rossyjskie paraso eod deszczu, artykuły futrzane jako to: zarękawki, kołnierze, ozapeczki, koronki, wstążki woalki i t. d.

P. T. wojskowym, państwowym i prywatnym urzędnikom oraz pp. właścicielom dóbr, duchownym i nauczycielom ułatwiamy zakupna zaprowadzając spłaty częściowe.

Cenniki gratis i franko. — Listy i zamówienia upraszamy adresować do 1177

Zarządu wiedeńskiego magazynu „Au Louvre“ Lwów, pl. Kapitulny 3.

KANTOR WYMIANY

c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie papiery wartościowe i monety

po kursie dziennym najdokładniejszym nie licząc żadnej prowizyi.

Jako dobrą i pewną lokację poleca

4 prc. listy hipoteczne koronowe,	4 ¹ / ₂ prc. pożyczkę krajową galic.
4 ¹ / ₂ prc. listy hipoteczne.	4 prc. pożyczkę krajową galicyjską koronową.
5 prc. listy hipoteczne premiov.	4 prc. pożyczkę propin. galicyjską
4 prc. listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego.	5 prc. pożyczkę prop. bukowińską
4 ¹ / ₂ prc. listy Banku krajowego.	4 ¹ / ₂ prc. pożyczkę węgierskiej kolei państwowej
4 prc. listy zast. Banku krajowego.	4 ¹ / ₂ prc. pożyczkę propin. węg.
5 prc. obligacye komunalne Banku krajowego.	4 prc. węg. obligacye indemniz.

i wszelkie renty austriackie i węgierskie, które to papiery kantor wymiany Banku hipotecznego zawsze nabywa i sprzedaje po cenach najkorzystniejszych.

UWAGA. Kantor wymiany Banku hipotecznego przyjmuje od P. T. kupujących wszelkie wylosowane, a już płatne miejscowe papiery wartościowe, tudzież zapadłe kupony za gotówkę, bez wszelkiego potrącenia, zaś zamieszkuje jedynie za potrąceniem rzeczywistych kosztów. Do efektów, u których wyczerpały się kupony, dostarcza nowych arkuszy kuponowych za zwrotem kosztów, które sam ponosi. 869